

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal oplyse, at der er modtaget afbud til aftenens møde fra borgmester Thustrup Hansen, fra borgmester Pind, fra Bo Hindkjær Pedersen og Karin Storgaard.

Vi har foran os en dagsorden med i alt 17 punkter, hvoraf de 2 sidste er på lukket dagsorden.

Der er derudover udsendt en tillægsgagsorden med et punkt, det drejer sig om sag nr. 333/01, der omhandler Københavns Voksenuddannelsescenter KVUC. Hvis tillægsgagsordenen godkendes, så vil jeg foreslå, at sagen optages på dagsordenen og behandles efter punkt 11 på den ordinære dagsorden.

Herudover skal jeg foreslå, at sag nr. 326/01, det der hedder salg af en ejendom, der behandles for lukkede døre, trækkes fra dagsordenen. Årsagen er, at der er indkommet et nyt bud, som skal udsættes for en nærmere vurdering, idet det ikke er umiddelbart muligt at vurdere det i forhold til de andre med den udbudsform, som vi har valgt i denne sag. Sagen vil herefter vende tilbage Økonomiudvalget, inden vi får den til behandling her i salen.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til det, jeg har nævnt, for så vidt angår sag nr. 333/01, der optages efter punkt 11 og det, at der udsættes en sag? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

1) BR 305/01. Cykelstiprioriteringsplan

Indstilling om, at Cykelstiprioriteringsplan 1997-2011 erstattes af en ny Cykelstiprioriteringsplan 2002-2016.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til afstemning. (Ole Hentzen skal vi ikke stemme om ændringsforslaget). Det er en markering af mere det formelle, at ændringsforslaget formelt burde være genfremsat her i salen, og det forstår jeg på Ole Hentzen, det er det, der er tilfældet, og derfor stemmer vi nu om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af Ole Hentzen (C) blev forkastet med 28 stemmer mod 14.

Ændringsforslaget af Tine Peters (V) og Søren Pind (V) blev forkastet med 29 stemmer mod 8; 6 undlod at stemme.

Indstillingen blev godkendt.

2) BR 304/01. Renovering af legepladser

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 1,4 mill. kr. finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 0.21.3) til renovering af legepladser.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

3) BR 303/01. Fjernelse af dækningsgrave

Indstilling om kapitalbevilling på 0,75 mill. kr. i år 2001 finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 0.21.3) til fjernelse af udvalgte dækningsgrave.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker nogen ordet? Johannes Nymark. Ønsker man ordet og siger ja, så skal man trykke sig ind. Det der med fælles sprog er en god ting, og det foregår ved, at man trykker på knapperne.

Peter Skaarup (O): Ja, nu er den ansvarlige borgmester her jo desværre ikke i dag, men altså grundlæggende har vi ikke noget imod, at man fjerner, vi synes faktisk, det ville være vældig skønt at fjerne nogle af de her bunkere med beskyttelsesrum.

Men vi må så også samtidig spørge, hvad man har tænkt sig at gøre fra forvaltningens side for at sikre, at der er tilstrækkelige beskyttelsesrum i København, fordi der kan opstå en situation, hvor det kan blive nødvendigt. Vi snakker f.eks. noget om Barsebäck, der ligger tæt på os, hvor der kunne ske nogle problemer derfra.

Så derfor vil jeg godt spørge, hvem der nu svarer på sådan noget, har vi en næstformand for udvalget eller andre, der kunne fortælle ganske kort om det.

Ole Hentzen (C): Næstformanden, der selvfølgelig ved alt om døkningsgrave og vil begive sig på talerstolen for at fortælle hr. Peter Skaarup, at ved alt nybyggeri, som der foretages i Storkøbenhavn, herunder bl.a. det støttede byggeri, der stilles der krav om, at kælderkonstruktionerne udføres på en sådan led, at kælderummene fungerer som beskyttelsesrum.

Det skal dog også siges, at en hel del af disse gamle døkningsgrave, som vi har liggende, ikke er i en stand, som ville yde hr. Peter Skaarup og hans nærmeste tilstrækkelig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

beskyttelse, skulle den situation opstå. Det er selvfølgelig, fordi de har henligget igennem alle disse årtier uden en nødvendig vedligeholdelse, idet staten var med til at etablere dem, men ikke har givet støtte, så de også kunne holdes i en funktionsdygtig stand.

Så når vi nu fjerner dem, så tager man selvfølgelig ud fra æstetiske og brugbare hensyn de pladser og steder, hvor man egentlig kan stille rummet til rådighed for borgerne, når det nu ikke kan yde beskyttelse.

Men vi har da nogle, der yder en vis form for beskyttelse for omgivelserne, det er dem, der er benyttet til musikudfoldelse for ganske unge mennesker, og hvor man så kan sige, at der beskytter man i hvert fald omgivelserne for den støj, de måtte ellers bibringe dem.

Jeg håber, det er tilfredsstillende, Peter Skaarup.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det lød sådan.

4) BR 316/01. Miljøtrafikugen 2001

Indstilling om, at der til afvikling af Miljøtrafikugen gives en kapitalbevilling på 1,0 mio. kr. til etablering af fysiske foranstaltninger, der falder inden for de givne rammer for Miljøtrafikugen (konto 2.22.3), at der i Miljøtrafikugen ydes støtte til at etablere midlertidige cykelbaner på Enghavevej mellem Sønder Boulevard og Vesterbrogade og tilsvarende gennemføres for Ny Carlsbergvej, såfremt der er økonomisk mulighed herfor, at der i Miljøtrafikugen ydes støtte til med en midterheile at indsnævre Hillerødgade mellem Grøndalsvænge Allé og Grøndalskirken, at der i Miljøtrafikugen ikke kan ydes støtte til at indsnævre P. Knudsens Gade til ét kørespor i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

hver retning, at der i Miljøtrafikugen ikke kan ydes støtte til at afspærrer et stykke af Østerbrogade ud for Gunnar Nu Hansens Plads eller Skt. Jakobs Plads den 22. og 23. september 2001, at der i Miljøtrafikugen ikke kan ydes støtte til at ensrette Amagerbrogade i sydgående retning mellem Holmbladsgade og Englandsvej, samt at Bygge- og Teknikforvaltningen over for Bygge- og Teknikudvalget forelægger en indstilling om den praktiske afvikling af en bilfri Indre By inden for Voldgaderne den 22. og 23. september 2001 i forlængelse af Borgerrepræsentationens beslutning.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Sagen blev behandlet under ét med

5) BR 323/01. Bilfri dage i København

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling på 1,5 mill. kr. til Vej & Park på konto 2.11.1 til gennemførelse af bilfri dage, samt at finansiering af tillægsbevillingen anvises af Økonomiudvalget.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Manja Sand (A): Jeg synes lige, vi skylder at sige, at vi har jo fået en hel del henvendelser fra bl.a. Horesta og andre, som gør opmærksom på de problemer, der vil opstå for besøgende til hoteller og færgetrafikken i forbindelse med de bilfri dage her i København.

Der synes jeg også, at det er vigtigt, at vi, for ikke at det her skal gå i hårdknude, og for at ikke vores gæster i byen skal føle sig chikaneret af dette fremragende forslag, at vi så selvfølgelig tillader, at folk, der har billetter til hotellet, og som kommer fra lufthavnen eller andre steder i en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

taxa, selvfølgelig kan køre ind til byen og få stillet deres kuffertyr og lign. på deres hotel, der ligger inden for de her rammer.

Men det er jo klart, at når først de så har fået installeret sig på hotellet, så er de omfattet af de samme regler som alle andre i byen og må færdes rundt på samme måde som alle andre til fods eller med kollektiv transport.

Det samme vil jo gøre sig gældende med folk, der skal til færgerne, det siger sig selv, at vi er nødt til at tillade, at bilister og andre, der skal til færgerne, de har mulighed for at komme ud til færgen. Det kan jo så også eventuelt klares ved, at de kan dokumentere det ved en færgebillet.

Men i det hele taget er vi nødt til at sikre, der kan også være andre grupper, vi skal tage hensyn til, men vi er nødt til at sikre, at denne sag bliver en god sag, at vi ikke kommer til at slås med forskellige foreninger og andre organisationer, som vittterligt har et behov for at kunne komme ind til byen.

Men det er jo helt klart, at når hele byen er fri for biltrafik, og den vil være befolket af fodgængere, så vil det selvfølgelig også være sådan, at de biler, der vover sig ind i byen, de vil komme ind på fodgængernes præmisser. Det er jo klart, at de kan ikke tordne af sted, som de plejer at gøre, og de må selvfølgelig indrette sig efter de forhold, der nu en gang er i hele byen, når der er lukket af for biltrafik.

Mikkel Warming (Ø): Mit ærinde her i denne runde er nu ikke at sige noget særligt længe, men i første omgang genfremsætte vores ændringsforslag, hvad angår den første indstilling, nemlig den om miljøtrafikugen, hvor et flertal i Bygge- og Teknikudvalget beklageligvis har givet afslag til lokale

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

projekter på Amager og andre steder om at afprøve i miljøtrafikugen aflukning af gader.

Det synes vi var lidt trist, derfor har vi i Bygge- og Teknikudvalget foreslået, at man ændrede dette afslag til et tilsagn, og det vil vi da også have prøvet af her i salen.

Omkring de bilfri dage, som ellers er det, der har fyldt mest, så skal vi da sige, jeg ved ikke, om det er nogen glædens dag, men det er da helt rart, at Borgerrepræsentationen foreløbig har stået ved, hvad Borgerrepræsentationen tidligere har besluttet, nemlig at området inden for voldgaderne skulle være bilfrit.

Til det, Manja Sand siger, så vil jeg mene, at det umiddelbart lå inden for den bemyndigelse til forvaltningen, som ligger i sagen om, at den kan give, hvis den finder det rimeligt, kan give kørselstilladelser. Jeg er ikke sikker på, jeg synes, vi skal lave en generel blankocheck til hotellerne, fordi der står faktisk nævnt i indstillingen, at busser til hoteller bliver nævnt som et eksempel på noget, der skal kunne køre ind. Hvis det er det, Manja Sand mener, så er vi sådan set enige.

Hvis det sådan er generelt, at man skulle køre til og fra hoteller, så er vi ikke enige. Men det må jo komme an på en praktisk prøve, når det sker.

Helle Sjelle (C): Så skal vi til det endnu en gang. Vi bruger igen tid på at drøfte bilfri dage i København, og det er selvfølgelig udmærket at beskæftige sig med, hvordan København kan udvikle sig, uden at byen bliver et miljø- og trafikkeivede fremover, men et par bilfri dage løser ikke problemerne. Vi har sagt det før, men vi gentager det gerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Til gengæld så frygter vi faktisk, at de bilfri dage skaber en masse problemer.

Man kunne, som vi tidligere har formuleret det, sige til familierne og andre borgere i København, tag bilen med i byen og få en hel byge af besvær, udgifter og ærgerlige oplevelser med i købet. Det kunne sagtens være et nyt slogan for København.

Vi synes ikke, det nytter noget, at vi lukker byen for biler og fortæller byens borgere, at de bare skal hoppe på toget eller bussen. Den kollektive trafik er simpelt hen ikke velfungerende nok til at kunne klare borgernes trafikbehov.

Vi Konservative vil gerne være med til at forbedre den kollektive trafik, men vi vil altså ikke være med til at støtte de her fanatiske demonstrationer som de bilfri dage, hvor vi synes, at hensynet til miljøet åbenbart betyder mere end hensynet til det enkelte menneskes bevægelsesfrihed.

Abderrahman Ben Haddou (D): Man behøver ikke have en lang ideologisk krig om dette forslag, det er klart, at CD vil stemme imod. Godt nok kan man gå ind for lukning af Indre By, som jeg har foreslået, men det skal ske som følge af en samlet helhedsplan.

Dette er jo bare en typisk happening fra venstrefløjten, og venstrefløjten og Socialdemokratiet, som åbenbart styrer resten af Den Socialdemokratiske Gruppe, til trods for at overborgmesteren har nær tilknytning til Wonderful Copenhagen. Så må man spørge sig selv, hvor Wonderful Copenhagen vil være for københavnernes i de her 2 dage. Det er sørgeligt og kedeligt, fordi man åbenbart lever i en drøm om, at 2 dage vil løse københavnernes problemer, lige netop 2 dage hvor der ikke er så meget trafik i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Jeg siger og har sagt det tidligere, hvis forslagsstillerne havde håret på brystet, så skulle de foreslå 2 dage, hvor der var myldretrafik. Kom så op her, hvor det er der, hvor vi har miljøproblemer, det er der, hvor vi har røg fra bilerne i København, men det tør man ikke, for så er man bange for at miste stemmer ved det kommende kommunalvalg.

Derfor har man valgt en dag, hvor der i forvejen er dårlige trafikale muligheder med den offentlige trafik, dem har man valgt til at gøre det mere besværligt for folk, der skal ud og besøge hinanden, familier der skal ud på udflugt og nogle, der skal ud til sommerhuset og tilbage igen. Det er fuldstændig latterligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i l. runde.

Manja Sand (A): Jeg synes lige, jeg vil supplere med at sige, at det her ikke nødvendigvis er et ændringsforslag, det var bare en præcision af det, der rent faktisk står i selve indstillingen, fordi der står jo under kørsel med særlig tilladelse nøjagtigt de ting, som jeg har nævnt her.

Det eneste, som ikke er eksakt nævnt, det er taxaer. Der står, at man kan køre med busser til hoteller, det er ikke nævnt, at man kan tage en taxa til hotellet.

Men altså hvis vi kan være enige om, at selvfølgelig skal man have mulighed for at køre med en taxa også i den situation, hvor man skal til et hotel inde i byen, så synes jeg ikke, det skulle være nødvendigt at stille et ændringsforslag, fordi så er det jo op til administrationen at sørge for, at denne ordning kommer til at fungere så fleksibelt, som det er muligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Louise Frevert (O): Det er da udmærket, at man er kommet frem til det her, det var vi selv med til at vedtage, vi er stadig væk kede af, at det ikke kun er søndag og så flere gange, så man kunne have fået en option på, hvordan det ville virke.

Vi er lidt forbavsede over, at det skal koste 1½ mill. kr., det synes vi er lidt dyrt. Vi er heller ikke helt tilfredse med, at det står sådan meget svævende med hensyn til, hvordan man skal komme ind og ud af byen. Derfor har vi i Dansk Folkeparti lavet et ændringsforslag, der hedder til 2. »at«:

»Under forudsætning af, at der vil være tilstrækkelige transportmuligheder til og fra hoteller i overensstemmelse med hotelbrancheforeningens ønsker, hermed menes taxaer.«

Vi tror ikke helt på, at det er nok, det bare står svævende som sagt, men vi vil gerne have præciseret, at der også er mulighed for taxaer, at turisterne kan komme ind og ud.

Abderrahman Ben Haddou (D): Dette forslag virker mere og mere forvirrende, det ligner mere og mere den der 2 timers parkeringsordning i brokvartererne. Man har ændret og justeret, og jo mere der kommer kritik fra borgerne og fra erhvervslivet, jo mere ser man, at Socialdemokratiet går ind og forsøger på at sminke på det oprindelige forslag. Det er et meget klart tegn på, at man ikke har tænkt sig grundigt om i hele Socialdemokratiet. Det er kedeligt, det er sørgeligt, at partiet med overborgmesteren i spidsen står for dette forslag.

Det eneste, jeg vil spørge om, det er, hvad har ordføreren for Socialdemokratiet tænkt sig, hvad ville man gøre, hvis københavnernes overtræder de her forbud, man har stillet med dette forslag. Hvad er det, man har lagt op til, hvad kan der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

ske en københavner, hvis vedkommende overtræder reglen og kører ind i området, hvad vil Socialdemokratiet gøre ved det.

Louise Frevert (O): Blot for at gøre Dansk Folkepartis stilling helt klar, så vil jeg præcisere det endnu en gang. Hvis vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget, så vil vi gerne bede om delt afstemning på lørdag og søndag, for så mener vi ikke, at det vil være optimalt, at man har bilfri dag både lørdag og søndag, fordi det vil simpelt hen være dårligt for erhvervslivet i København.

Så vi vil gerne have delt afstemning, såfremt vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke andre har bedt om ordet. Bente Frost. (Bente Frost: Jeg vil gerne have delt afstemning i begge sager).

Der er mulighed for at lave delt afstemning på mange måder, og jeg kommer med et forslag til, hvad vi stemmer, som jeg tror tager højde for de ønsker, der måtte være, men vi skal lige taste ind, så der kan lige gå et par sekunder.

Man gik først til afstemning vedr. sag nr. 316/01.

1. - 3. »at« blev godkendt med 35 stemmer mod 13.

Ændringsforslaget fra Enhedslisten om, at »ikke« udgår fra 4.

- 6. »at« blev forkastet med 33 stemmer mod 14; 2 undlod at stemme.

4. - 6. »at« blev godkendt med 34 stemmer mod 14.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

7. »at« blev godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende sag nr. 323/01:

1. »at« blev godkendt med 32 stemmer mod 18.

Ændringsforslaget af Louise Frevert (O) til 2. »at« om »under forudsætning af, at der vil være tilstrækkelige transportmuligheder til og fra hoteller i overensstemmelse med hotelbrancheforeningens ønsker, hermed menes taxaer« blev godkendt med 26 stemmer mod 19; 4 undlod at stemme.

2. »at«, 1. del, spørgsmålet om, at der skal være bilfri dag den 22. september blev godkendt med 32 stemmer mod 16.

2. »at«, spørgsmålet om der skal være bilfri dag den 23. september blev godkendt med 36 stemmer mod 13.

3. »at« blev godkendt med 34 stemmer mod 11.

4. - 6. »at« blev godkendt med 47 stemmer.

7. - 8. »at« blev godkendt med 42 stemmer mod 6.

Protokolbemærkning fra Louise Frevert.

6) BR 310/01. Vejregulrådet

Indstilling om, at Vej- og Parkchefen i Frederiksberg Kommune repræsenterer Københavns Kommune i Vejregulrådet. (Bygge- og Teknikforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

Indstillingen blev godkendt.

7) BR 307/01. Regnskab 2000 for Ørestadselskabet

Indstilling om, at årsregnskaberne for Ørestadselskabet, Frederiksbergbane-selskabet og Østamagerbaneselskabet 2000 godkendes.
(Økonomiudvalget)

Morten Kabell (Ø): Fra Enhedslisten skal vi blot markere, at vi begærer afstemning, vi har tænkt os at undlade at stemme. Vi vil selvfølgelig ikke stemme imod på trods af vores store principielle modstand mod Ørestadselskabet. Regnskabet er vel formodentlig, som regnskabet er, og sådan er det.

Men der er dog alligevel grund til at lægge mærke til en del ting i regnskabet. Grundsaget halter stadig for nu at sige det mildt, der er jo stort set ikke noget grundsalg ude i Ørestaden, selv om man i diverse rapporter gør sit bedste for at lade som om, og selv om, jeg var lige ved at sige, Landtransportskolen formodentlig har øvelsesteræn ude i Ørestaden, der kører i hvert fald en masse bulldozere rundt og tilsyneladende laver ingenting.

Men Enhedslisten vil markere med det her en principiel modstand. Vi er glade for, at sagen er kommet op, og det blev omdelt til alle Borgerrepræsentationens medlemmer, og som sådan kommer til offentlighedens kendskab i højere grad, end det har været tilfældet før. Det er noget, vi har kæmpet for.

Men den principielle modstand mod Ørestaden vil vi holde fast i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer mod 1; 7 undlod at stemme.

8) BR 325/01. Kommunalt ansattes adgang til at overvære møder
Indstilling om, at udkast til skrivelse om kommunalt ansattes adgang til at overvære møder i Økonomiudvalget og de stående udvalg fremsendes til Indenrigsministeriet.
(Økonomiforvaltningen)

Hellen Hedemann (F): Denne sag er jo en udløber af en sag, som jeg rejste allerede tilbage i april 1999 om embedsmændenes deltagelse på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets møder. Men ting de tager jo som bekendt tid, så nu er vi i august 2001.

Det er nu stadig min opfattelse, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets forretningsordens § 2, stk. 4, ikke er i overensstemmelse med § 20, stk. 4, i kommunestyrelsesloven. Her står der nemlig, at det kun er de personer, der har tilknytning til en sag, der kan være til stede på udvalgs møderne.

Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens direktionsmedlemmer er konkret kun tjenstligt tilknyttet det område, som de er chefer for, og derfor har de ifølge styrelsesloven og Indenrigsministeriets udtalelse alene adgang til at overvære behandlingen af de sager, som hidrører fra deres forvaltningsområder.

Dersom alle direktionsmedlemmer er tjenstligt tilknyttet alle sager og er i stand til at oplyse disse, så er det jo i sagens natur unødvendigt, at de alle sammen overværer udvalgets møder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Jeg stillede på familie- og arbejdsmarkedsudvalgemødet den 9. august sidste år et ændringsforslag, og det ændringsforslag vil jeg også gerne have til afstemning her i aften. Det står i indstillingen på side 48-49. Jeg vil kun sige, der skal bare lige ændres, der står her, at »Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget udtaler«, og så vil jeg selvfølgelig forslå, at der står »Borgerrepræsentationen udtaler« i stedet for, så jeg vil gerne bede om at få forslaget til afstemning.

Ændringsforslaget af Hellen Hedemann (F) om, at der i stedet for, at der står, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget udtaler, så skal der stå, Borgerrepræsentationen udtaler, blev forkastet med 36 stemmer mod 13.

Indstillingen blev godkendt.

9) BR 306/01. Retningslinier for billedkunstrådet

Indstilling om retningslinier vedrørende kunstindkøb og støtte af billedkunst.

(Kultur- og Fritidsudvalget) (Standsningsret)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Selv om man standser det, behøver man ikke at motivere det, så det forudsætter sådan set, at man lige markerer.

Kaja Jacobsen (F): Når denne sag er endt i Borgerrepræsentationen og ikke kunne holdes i Kulturudvalget, så er det, fordi vi er meget uenige om den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Helle Sjelle og jeg, som har standset sagen, mente, at det var nødvendigt, at Borgerrepræsentationen tog denne debat og fortalte Kulturudvalget, hvad de syntes var en god idé.

Sagen er altså af principiel karakter for os. Det handler helt grundlæggende om, hvordan man laver kulturpolitik, og hvordan man træffer beslutninger i kulturpolitiske sager.

Det handler om armslængdeprincippet, som er et princip, som er anerkendt stort set alle steder, stort set alle partier i Folketinget går ind for dette princip, og det ønsker vi også, at man respekterer i Københavns Kommune.

Det har ikke været tendensen de sidste par år i Kulturudvalget, der har i en skøn alliance mellem primært den konservative kulturborgmester og Enhedslisten hersket et slogan, der hed »al magt til Kulturudvalget« og lad endelig være med at erkende din egen begrænsning. Det syntes Helle Sjelle og jeg selv, at det skal der gøres op med nu.

Vi har i forbindelse med diskussionen om KI og KUC fået politikerne ud af bestyrelserne der, så de ikke sidder med dobbeltkasketter. Så synes vi, at politikerne skal holde op med at bestemme, hvad god kunst er, det vil vi gerne have, at kunstfaglige eksperter gør, altså folk der er dygtige og ved, hvad de taler om.

Derfor stiller vi forslaget om, at Kulturfondens kunstindkøb foretages efter armslængdeprincippet.

Jeg forventer i denne debat, at indkøbsglade kulturpolitikere vil forsvare deres velerhvervede fredagsret, og det kommer vi sikkert til at høre på i et godt stykke tid. De vil angribe armslængdeprincippet, og de vil fortælle os, hvor indspiste de mener, de organer er, som fungerer efter armslængdeprincippet. De vil fortælle os, at det er elitært.

De vil fortælle os, at kunstnere er korrupperede, de er lige så korrupperede som politikere.

Til det er der egentlig bare at sige, at armslængden er ikke perfekt, men det er det mindst ringe. Det er alt andet lige bedre, at folk, der har forstand på det, de laver, laver det, end at dem der selv mener, de har forstand på det, gør det.

Så jeg vil meget anbefale, at Borgerrepræsentationen hjælper os med at få indført et grundlæggende princip i Kulturudvalget for, hvordan man træffer kulturpolitiske beslutninger.

Jeg har formuleret det som et ændringsforslag, og de kan læses af indstillingen. De blev stemt ned i indstillingen, men jeg har alligevel formuleret dem igen, sådan så vi ved, hvad vi skal stemme om.

Det er, at Kulturfonden foretager køb af kunst efter armslængdeprincippet, og så er der 3 andre punkter, som ikke giver mening, når man har besluttet det, som så udgår.

Det er det hele for nu, jeg håber på en spændende debat.

Finn Rudaizky (A): Den Socialdemokratiske Gruppe, i hvert fald nogle af dem, har haft travlt her i sommer, fordi vi har nemlig foretaget nogle undersøgelser, dels i de større byer, dels også set på, hvordan det nu foregår rundt omkring i de skandinaviske lande med hensyn til kunstindkøb. Det er altid sådan noget, som vi plejer at ville sammenligne os med, hvordan gør de i de andre kommuner.

Det har resulteret i, at vi i dag har en helt afklaret holdning til det efter de oplysninger, vi har fået ind, dem havde vi ikke, da vi stemte om det i udvalget. Men derfor er jeg glad for at kunne sige, at Den Socialdemokratiske Gruppe i dag går ind for, at der sker ændringer på

kunstindkøbsområdet, således at politikerne ikke længere skal rende rundt og lege kunstopkøbere for skatteborgernes penge.

Det er på tide at justere denne ordning fra 1897, og således at København på dette kulturområde kommer helt på linie med Ålborg, Odense, Århus, Malmø og Oslo.

Det er sat flere gange, men det bliver formentlig ikke alt for kedeligt, at det bliver sagt igen, men det er altså således, at der er nogle politikere, der elsker de mange årlige indkøbture. Men jeg vil godt understrege, at fordi man er en rigtig god politiker, og det er der jo mange af i Kulturudvalget, også dem jeg er uenig med i denne sag, men så vil jeg sige, så har man ikke nødvendigvis forstand på kunst. Det mener jeg heller ikke, man nødvendigvis skal have som politiker.

Armslængdeprincippet skal i sin rigtige konsekvens gælde, og det betyder, at vi politikere skal bevilge pengene og så lade fagfolk tage sig af kommunens kunstindkøb.

Så er der nogle, der vil reagere, og det hører vi lige i næste indlæg sikkert, at så får vi så et elitært udvalg af kunstopkøbere. Der vil jeg godt have lov til at understrege, at det er absolut ikke det, der menes med denne ændring. Men det betyder formentlig, at det bliver folk med en bredere forstand på kunstindkøb, end politikerne nødvendigvis har.

Fra Socialdemokratiets side er vi også åbne for forslaget om, at der også kan indkøbes kunst på private gallerier og udstillinger, og det vil vi derfor stemme for.

Charlottenborg og Den Frie har været de nøgleindkøbssteder, som der har været købt kunst ind hos, har efter Socialdemokratiets opfattelse, sådan som samfundet er i dag, indkøbsmæssigt fyldt for meget. Spørgsmålet er, om disse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

udstillingssteder, om de alene repræsenterer variationen og bredden i det danske kunsthiv.

Efter vores opfattelse skal langt flere kunstindkøb foretages på private gallerier og på udstillinger, og det er så det, vi går ind for.

En af de vigtigste drivkræfter for os politikere det er jo naturligvis ønsket om at være med til at præge samfundet i en bestemt retning. Men det sker faktisk ret ofte, at vi politikere markerer os på meget komplicerede områder, hvor vi ikke har speciel ekspertise eller nogen erfaring. Det er også derfor, at vi nu ønsker, at kommunens kunstindkøb i overensstemmelse med Folketingets vedtagelse af armslængdeprincippet, hvor samtlige partier bortset fra et enkelt går ind for det princip. Det vil vi gerne have som en konsekvens i kommunens indkøbspolitik.

Leslie Arentoft (V): I 1897 oprettede Borgerrepræsentationen Københavns Kommunes Kunstfond. Det skete på forslag fra højesteretsassessor Kock og rådmand Philippsen, de syntes, København havde et skaldet og kedsommeligt udseende.

Siden da har fonden erhvervet mere end 16.000 værker, og de er for størstedelens vedkommende delt ud på hen ved 1.000 institutioner i kommunen.

Københavns Kulturfond, som fonden hedder i dag, har fra start haft til formål at støtte den bildende kunst. Det har aldrig været hensigten, at fonden skulle virke som decideret kunstinvesteringsfond. Tværtimod så kan man sige, at fonden altid har fungeret med det meget praktiske formål for øje, nemlig at modvirke det skaldede og det kedsommelige, ikke mere ikke mindre, ingen højtravende kunstambitioner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Kulturfondens samling fremstår i dag som et bredt og varieret udsnit af den københavnske billedkunst gennem de sidste 100 år. Det er et repræsentativt udsnit, der viser lidt af hvert. Det skyldes, at fonden i sine indkøb aldrig har været ude i spekulativt øjemed eller dyrket specielle kunstretninger eller særlige ismer, som det også hedder.

Ingen bestemt kunststopfattelse har haft mulighed for at dominere billedet, fordi fonden altid har været sammensat af lægfolk med vidt forskellige observanser og præferencer. Det er vigtigt at bide mærke i, det er meget vigtigt at bide mærke i.

Så har man altså haft den lidet ambition, at man blot ville forske i vores hospitaler, vores skoler, vores plejehjem osv., en meget beskeden ambition.

I dag fungerer ordningen på den måde, at kommunens forskellige institutioner kan rekvirere kvit og frit et værk. Ordningen er utroligt populær, og koordineringen af de mange institutioner og de 16.000 værker i den store samling varetages af en enkelt halvtidsstilling.

Så alt i alt så står vi med en ordning, som er utroligt populær og efterspurgt, og efter 100 år stadig væk lever op til sine hensigter, en ordning, som er ubureaukratisk, som er prisbillig. Det er meget beskedne beløb, vi her taler om i størrelsesordenen en halv mill. kr. om året.

Indkøbene sker helt udramatisk, man diskuterer de enkelte værker, og så lader man folk komme til orde i øvrigt, der er ikke noget hokusfokus over det, meget pragmatisk.

Så skulle man tro, at med sådan en ordning at de københavnske politikere havde andre sager, de så ville kaste sig over, fordi det her er en uproblematisk succes, vi taler om. Ja, det er det. Man kan sammenligne med, hvad er

København's Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

alternativet, alternativet er det, der bliver lagt op til i aften, alternativet er, at man inviterer ekspertvædet ind. Det der har forskrækket nogle medlemmer er, at man har sagt i denne sag, ja men gud det her er jo en succes uden om det kulturelle jetsset, uden om de få personer, som faktisk blander sig alt for meget i, hvordan og hvem der skal støttes i dansk kulturliv.

Det er konsekvensen, det er konsekvensen, hvis man i aften siger, ja men det er også for dårligt, at nogle har interesse i det, de er sat til at varetage. Jeg indrømmer blankt, at jeg synes, det er en fornøjelse, men jeg synes også, det er en fornøjelse at sidde i Kulturudvalget. Jeg kan ikke se, hvorfor min stillingtagen til den bildende kunst, hvorfor den adskiller sig ved min stillingtagen til teaterlivet eller til idrætslivet. Jeg kan ikke forstå, at man der er i stand til at prioritere uden at være skuespiller eller professionel fodboldspiller.

Nu sagde Finn Rudaizky, at fordi man er en dygtig politiker, så behøver man ikke at have forstand på kunst, og det er da sandt nok. Men det har da heller aldrig været meningen, at vi politikere skal være fagspecialister på de fagområder, vi varetager. Kræver man virkelig, stiller man krav til at være læge, bare fordi man sidder i Sundhed & Omsorg, eller skal man være pædagog for at sidde i U&V, vel skal man da ej. (Tilråb). Nej, det er heller ikke mig, der maler billederne, ja, nu blev jeg så bragt lidt ud af den.

En anden misforståelse, som er blevet bragt på banen, og det må Finn Rudaizky også tage på sin kappe, det er, at vi har indhentet svar på, hvordan man i andre større byer, altså de byer, vi normalt plejer at sammenligne os med, Århus, Odense og Ålborg, Finn Rudaizky har postuleret, at man de steder har

København's Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

kobiet den politiske del af. Det er ingenlunde sandt, det er politikere også der, der varetager indkøbene. Hvordan man kan fejllæse det svar, man har fået fra forvaltningen så voldsomt, som Finn Rudaizky har gjort, det er mig simpelt hen en gåde. Jeg vil gerne optrykke det svar, vi har fået fra forvaltningen, hvis nogen skulle være interesseret i det.

Jeg vil opfordre stærkt til, at man ikke indfører armslængdeprincippet i denne sag. Vi taler om en meget, meget nepotistisk forsamlings, hvor indspisthed, faglig jalousi er den gældende dagsorden. Man kender skandalen faktisk fra staten, fordi de gør det på den måde.

Det er ikke særligt lang tid siden, at Ekstra Bladet kørte en kampagne, hvor de dokumenterede, at det er ganske få kunstnere, der så bliver tilgodeset med denne ordning. Det er Peter Brandes, det er, man kan næsten nævne det på én hånd, det er ganske få kunstnere, som kommer ind i varmen, resten er yt.

Det synes jeg, vi skal undgå her, det drejer sig om at få et bredt varieret billede af ikke investeringskunst, men ganske almindelige smukke forskønnende billeder til vores mange institutioner.

Nu vil jeg gennem noget af min taletid til de andre runder.

Martin Günter (F): Det er med meget stort ubehag, at jeg tager ordet i denne sag. Flere af forsamlingens medlemmer har i offentligheden lagt debatten til rette efter devisen, de skal ikke tro, de ved noget, de skal ikke tro, de kan noget, de, det vil sige de andre, deres kolleger i Kultur- og Fritidsudvalget skal kort sagt ikke tro, at de er noget.

Spørgsmålet er herefter, hvordan argumenterer man imod janteloven. Aksel Sandemose han havde faktisk svaret herpå,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

det kan man ikke. Janteloven vinder altid, og det vil den også gøre i aften.

I JPKøbenhavn i dag udtaler Helle Sjelle, at Kulturudvalgets medlemmer ikke skal lege kunstkluge. Kaja Jacobsen siger, at vi bør overlade kunstindkøb til folk med forstand på kunst.

Finn Rudaizky mener også, at det skal være folk med forstand på kunst, der skal foretage indkøbene.

Er det nu virkelig kluge ord og forstandige udsagn, disse 3 borgerrepræsentanter kommer med. De er selv medlemmer af Kulturfondens bestyrelse, og da de mener, at denne bestyrelse ikke skal foretage kunstindkøb, udtaler de vel klart om sig selv, at de hverken er kunstkluge eller har forstand på kunst.

Men hvordan kan de så vurdere de øvrige medlemmer af Kulturfondens bestyrelse i deres egenskab, og hvis de mener, at Kulturfondens medlemmer køber dårlige billeder, fordi de ikke er kunstkluge, så må de jo selv have forstand på kunst eller hydr.

I øvrigt så har jeg faktisk meget sjældent hørt konkret kritik af Kulturfondens billedindkøb.

Som det er nævnt af flere talere, så er oprindelsen til disse indkøb lagt for over 100 år siden. Københavns Kunstfond blev oprettet af Borgerrepræsentationen, og formålet var at udsmykke offentlige pladser og institutioner.

Men man skal bemærke, at der også står dengang i skrifterne:

»Princippet bag udsmykningerne skulle være, at Kunstfonden skulle repræsentere den almindelige borgers smag og ikke den særligt uddannede kenders smagsbedømmelse.«

Sådan stod der. Det vil sige, de mennesker, der startede det her op for over 100 år siden, de havde allerede luret Kaja Jacobsen, Helle Sjelle og Finn Rudaizky, de havde allerede luret dem. Der var nogle, der straks ville have nogle særlige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

kendere, særlige smagsdommere, som skulle ind og ordne det her, det skulle ikke repræsentere almindelige borgeres skøn. Det mente man dengang, og det har nu varet i godt 100 år.

Sidst Kunstfondens indkøb blev offentligt udstillet, det var i januar-februar 1968, der skrev Politikens kunstanmelder Peter Michael Hornung, som i øvrigt er søn af maleren Preben Hornung:

»Sammenfattende kan man ikke sige andet end, at Københavns Kulturfond giver byens borgere noget for skattekroneerne. Der er ikke råd til at investere i de store navne, navne synes i det hele taget slet ikke at have interesse.«

Det er vel noget af den højeste ros, man kan give til disse mennesker, der går rundt der. Det er ikke de store navne, navne synes i det hele taget slet ikke at have interesse. Dette opfylder til fulde den gamle målsætning om at repræsentere den almindelige borgers smag og ikke den særligt uddannede kenders smagsbedømmelse.

At mene at almindelige mennesker, herunder almindelige medlemmer af Borgerrepræsentationen som Kaja Jacobsen og Helle Sjelle og Finn Rudaizky, ikke kan se på kunst, det er netop den kombination af uoplyst arrogance og undertrykt snobbedhed, som vore forgængere indirekte advarede imod.

Så kan man i øvrigt sige, hvad er det for nogle, de vil have skubbet ind til at klare disse ting. Kulturfonden køber rent faktisk i øjeblikket deres indkøb på censurerede udstillinger eller i anerkendte gallerier, som der står i vores vedtægter. Vi kan også gå på gallerier, Kaja Jacobsen udtalte, vi skal også kunne gå på gallerier, ja men det kan vi, det står allerede i vores regler. Vi køber på censurerede udstillinger og i anerkendte gallerier. Herved har fonden for længst imødekommet det krav, at folk med forstand på kunst har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

udvalgt billederne. Det er kunstnerne selv, det er anerkendte kunsthandlere, som har bestemt, hvilke billeder og skulpturer der skal udstilles, og det er blandt disse værker, at Kulturfondens medlemmer, de medlemmer som passer deres metier, at de vælger nogle værker, hvor det ikke er de dyre navne, man går efter, men værker, hvor byens borgere får noget for skattekroneerne.

Hvis Kulturfondens medlemmer yderligere ønsker at supplere sig med kunstkyndig bistand, så står der nu i vores regler, at billedkunstkonsulent kan knyttes til os.

Finn Rudaizky skrev i Politiken 10. august, alle større byer, Århus, Odense og Ålborg de har for længst droppet politikernes indblanding. Det er løgn, Finn Rudaizky, og du ved det. Han har selv fået svaret for forvaltningen.

Fra Århus Kommune lyder svaret:

»Kunstindkøbene foretages af rådmanden for magistratens 4. afdeling sammen med Udvalget for Skole og Kultur.«

Fra Odense står der:

»I Odense Kommune købes kunst gennem Odense Bys Kunstfond. Fondens medlemmer er politikerne samt et medlem udpeget af Albanifonden.«

Fra Ålborg Kommune står der:

»I Ålborg Kommune købes kunst af Ålborg Kommunes Kunstfond. Bestyrelsen for fonden består af 5 personer udpeget af byrådet.«

De behøver dog ikke at være medlemmer af byrådet, sådan var det også i vores tidligere kulturfond.

Dvs. i alle 3 byer er som udgangspunkt aktive politikere på banen, når der skal købes kunst, og i alle 3 byer er ligesom i København fagfolk skudt ind i processen, inden der købes

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

kunst, men det er ikke fagfolk, som træffer de endelige beslutninger om, hvad der skal købes.

Inden for de sidste 3 år har der været ca. 35 indkøbsmøder i Københavns Kulturfond. 4 af fondens medlemmer har deltaget i hovedparten af disse indkøbsmøder og har derfor erhvervet sig en vis erfaring på området. Disse medlemmer er Hans Thustrup Hansen, Jens Kjær Christensen, Leslie Arentoft og mig selv.

4 andre medlemmer har stort set ikke deltaget, deriblandt Helle Sjelle og Kaja Jacobsen. Og bl.a. Finn Rudaizky og Karin Storgaard har overhovedet ikke deltaget. Disse medlemmer har nu uden selv at gøre en indsats for at blære sig lidt på dette område sat sig i spidsen for en kampagne for at få de kunstkluge på banen til at bruge kommunens penge til billedkunst.

Jeg startede med at sige, at det var med stort ubehag, at jeg tager del i denne debat. Dette ubehag stammer ikke mindst fra den udtalelse, som Kaja Jacobsen fremsætter i JFKøbenhavn i dag. Hun siger:

»Politisk udvælgelse af rigtig og forkert kunst hører diktaturstaterne til.«

Det er et medlem af Kultur- og Fritidsudvalget, der om de øvrige medlemmer, som udfører det hverv, som de er valgt til, hvilket Kaja Jacobsen ikke gør, om dem siger hun, at de foretager politisk udvælgelse af kunstværker, hvilket vi overhovedet ikke gør og derfor repræsenterer de tendenser fra diktaturstaterne.

Jeg siger velbekomme og held og lykke med debatten. Jeg håber, at medlemmerne har så meget respekt for sig selv, at de siger nej til den professionelle ensretning af kunstindkøbene, som der lægges op til, og de i stedet bevarer den mangfoldighed, som i mere end 100 år har været med til at give

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

byens borgere noget for skattekroneerne. Og her er der tale om utroligt få skattekroneer, der faktisk anvendes på dette område.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja tak, og jeg kan sige til Martin Günter, at der kun er et halvt minuts taletid tilbage i 2. runde.

Helle Sjelle (C): Jeg vil holde en lidt anden tone i mit indlæg, jeg vil ikke være så personlig.

At være politiker i dag er jo et hverv med mange udfordringer, nogle af dem skal politikerne gribe, men andre skal de så sandelig også sige fra overfor. En af de ting er indkøb af kunst, fordi man er en god politiker, som Finn Rudaizky påpegede det, så har man ikke nødvendigvis forstand på at indkøbe kunst, der er egnet til kommunens institutioner.

Det er derfor forkert, at de københavnske medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget selv tager ud og køber kunst ind på kommunens vegne. Der er grænser for, hvad folkevalgte politikere skal beskæftige sig med, og det her er afgjort et af de områder, de skal holde fingrene langt væk fra.

Det er jo ikke meningen, at kunsten skal politiseres og afspejle den enkelte politikers personlige smag, og det er jo det, den nødvendigvis gør, når politikerne er ude fredag efter fredag for at vælge kunstværker til byens institutioner. Det er den personlige smag, den enkelte politikers personlige smag.

Derudover er den nuværende ordning også en åben ladeport til flere tilfælde af kammerateri og misbrug, som Københavns Kommune af al magt skal forsøge at bekæmpe. Alene det burde jo være nok til at få den afskaffet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Borgerrepræsentationen bør følge samme system som Folketinget, nemlig udstikke de overordnede rammer for indkøbene og så ellers overlade resten til folk, der har en nærmere indsigt i kunst.

Der er masser af andre opgaver, som vi politikere i København kan bruge tid og kræfter på, ingen nævnt, ingen glemt.

Jeg synes i øvrigt, det er positivt at konstatere, at der er flere politikere og partier, der har erklæret, at de nu vil stille forslag om, at Kulturfonden fremover foretager køb af kunst efter armlængdeprincippet, og det ikke er politikerne, der fredag efter fredag tager ud og indkøber kunsten.

Lars Rømfalk Jensen (B): Først må jeg sige, jeg synes, det er lidt overraskende, at formanden tillader de meget grove verbale udfald, som Martin Günter udførte heroppefra, men det er måske rigtigt nok, når det går ud over en fra ens eget parti, så har man måske lov til at strække sig lidt mere. Men jeg synes, den var måske lige at ramme over.

Jeg vil sige, vi har indført udvalgsstyre her i København. Kultur- og Fritidsudvalget de sad på nogle af de første møder og fandt ud af, de havde sgu nok ikke nok at lave, så de måtte hellere skynde sig at nedlægge noget, så de kunne få noget selv, de havde travlt med at skrabe til sig af forskellige bestyrelser og forskellige poster.

Jeg skal bare nævne Kulturfonden, som blev nedlagt, Biblioteksbestyrelsen, Bestyrelsen for Københavns Bymuseum, der var ikke det, som Kultur- og Fritidsudvalget ikke havde travlt med at nedlægge, fordi de var jo meget, meget dygtige de 11 mennesker, der sad der, så der var ingen grund til at lade nogle folk, som måske havde siddet der i flere år, sidde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

og have med det at gøre. Nej man skulle jo gøre noget for disse nye medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget, der var jo en årsag til, at man var blevet placeret dernede, og så måtte man jo hellere gøre lidt godt for dem.

Vi har gang på gang oplevet nogle håbløse politiske afgørelser i Kultur- og Fritidsudvalget. Jeg skal nævne én, der var tale om, at der blev indstillet, at man skulle give støtte til en bog. Det var der så et medlem, der syntes, det skulle man ikke, så man stillede da et forslag om, at der ikke skulle gives støtte til denne bog.

Så lavede man afstemning om det, nu er det jo store penge, man snakker om dernede, 50.000 kr. det bruger man jo gerne afstemninger på. Ved denne afstemning var der 2, der stemte for, 1 der stemte imod, resten undlod at stemme, hvorefter den indstilling, der var fra de rådgivende, den faldt, fordi med 2 mod 1, sagde man, det her var et dårligt projekt.

Nu har vi hørt i aften, at man går ud en fredag aften og køber ind, det må jo være hyggeligt, hvad skal man ellers bruge fredag aften til, som politiker har man jo ikke noget andet at lave sådan en fredag aften. Kan man ikke finde ud af at bruge sin fredag aften på det, så er det bare ærgerligt, så må dem, der har lyst til at bruge fredag aften, jo gøre noget ved det.

Derfor synes jeg, det er lidt beskæmmende for os herinde at vide, at det er 4 medlemmer. Vi har hørt det fra Martin Günther selv, det er 4 medlemmer ud af 11, der rent faktisk går ud og køber. Det vil sige, det er ikke engang et flertal af Kulturudvalget, der går ud og køber ind. Jeg synes i hvert fald nok, man må kræve, at det var mindst 6 medlemmer af Kulturudvalget, der gik ud og brugte deres fredag aften og så var helt enige og ikke med 2 mod 1 eller 3 mod 4, eller hvad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

det nu kan blive, man kan finde ud af af besynderlige konstellationer i det udvalg.

Jeg vil sige, hvis ikke I kan finde ud af at være 6 medlemmer i Kultur- og Fritidsudvalget, der går ud en fredag aften og køber kunst, og I så i øvrigt er enige alle 6, så er det lidt kritisabelt.

Så jeg vil gerne anmode om, at man i hvert fald prøver at høre kvoten fra 4 medlemmer, der går ud fredag aften, til 6 medlemmer, ellers så må jeg nok sige, så synes jeg, at I har groft nedvurderet alt, hvad der har været i København før i tiden, på samme måde som man har nedlagt Biblioteksbestyrelsen og Bestyrelsen for Københavns Bymuseum.

Jeg synes, det må være på tide, at man prøver at tænke på, hvad det er, det drejer sig om i København. Armslængdeprincippet, lad dog de mennesker, der ved noget om det få lov, og så skal det ikke være sådan noget politisk fnidder fnadder.

Louise Frøvert (O): Ordføreren på området, Karin Storgaard, er desværre ikke til stede i dag, og jeg sidder ikke i udvalget.

Men jeg har lyttet mig lidt frem til, hvad der er blevet sagt, og Dansk Folkeparti har jo også helt klart en mening om det. Og der kan jo være en grund til, at Karin Storgaard ikke har været med rundt på de indkøb og er en af de 4, og det er nok, fordi hun har fravalgt det, fordi hun ikke bryder sig om princippet i, at det skal være politikere, der render rundt og spiller kunstnere med en kunstner i maven og køber ind.

Det gamle ordsprog med »skomager blev ved din læst«, det vil jeg nok sige, i dette tilfælde vil være den rigtige holdning at have.

Så kan man selvfølgelig sige, er det kun en læge, der skal bedømme i HS-regi, nej men her er det noget, som er noget helt andet. Kunst er så bredtavnende, det er så vidt et område, at jeg synes, det vil være meget snæversynet, hvis det skal være politikere, der har så meget andet at tage sig til, der skal gå ind og være vurderingsmænd på det her.

Jeg har jo så personligt været lidt vakkende i holdningen, for jeg kunne da godt se, hvis jeg sad i Kulturudvalget, så kunne det da også godt være, at jeg syntes, det ville være vældig spændende at gå rundt og se på kunst, og så kunne jeg få tiden til at gå med det. Og jeg kunne føle mig som en stor mand, der kom ind og så på billederne og sagde, ligesom med spenderbukserne på og skrive næsten en blankocheck på skatteborgernes regning.

Så jeg kan godt forstå holdningen til, at når man endelig sidder i udvalget og har mulighed for at komme ud og se på kunst og oven i købet købe det, så ville jeg også synes, det var helt vidunderligt. Men hvis jeg ser på det ude fra og ikke som involveret, så vil jeg nok sige, nej, det er ikke der, man skal sætte ind som politiker, tværtimod. Som politiker skal man have det overordnede syn og skøn på tingene, og så må man have kunstnerne, der er professionelle til at vurdere, hvad det er for noget kunst, der skal købes.

Jeg vil nok sige, jeg vil ikke sættes i hartkorn med at være arrogant og snobbet af de personer, som Martin Günter har omtalt heroppe, jeg anser hverken mig selv for at være arrogant eller snobbet. Jeg er nok den eneste, der er professionel kunstner, om man så kan sige i denne forsamling, men jeg ville overhovedet ikke, jeg er ikke artist, jeg er hverken gummiskosartist eller noget som helst andet, jeg er

kunstnerinde, hvis hr. Johansen ellers vil være venlig at opfatte det på den rigtige måde.

Så jeg vil nok sige, at i dette tilfælde vil Dansk Folkparti ikke gå ind og støtte andet end det, som man populært kalder armslængdeprincippet.

Jens Fjær Christensen (Ø): Jeg kender i hvert fald en person i mit liv, som bliver meget glad for, hvis Kajas og Helle Sjellies forslag bliver vedtaget i dag, og det er min kæreste, for det betyder så, at jeg de der 10 fredage om eftermiddagen, hr. Lars Rimfalk Jensen, det er ikke aftenmøder, det er om eftermiddagen, så kan komme tidligere hjem.

Som man kan høre, har jeg et rimelig lidenskabsløst forhold til, hvad det egentlig måtte ende med at blive vedtaget, og dog. Jeg synes, selve diskussionen rejser nogle principielt interessante spørgsmål, hvad kan politikere overhovedet. Nu skal jeg ikke snakke om nogen af forslagsstillerne, hvad de kan, det er jo ikke det, det handler om, men hvad kan politikere overhovedet.

Jeg sidder i et andet udvalg, det hedder Bygge & Teknik, og der beskæftiger vi os ganske meget med både byplanlægning og arkitektur, hvordan byen kommer til at se ud osv.

Se, det ved jeg ikke, om de 2 forslagsstillere har en mening om, om politikere kan mene noget om arkitektur. Hele forsamlingen får i hvert fald lejlighed til at sige, at de ikke mener noget, når forslaget om en ny opera ude på Dokken kommer tilbage, for der vil ligge en masse arkitekturfaglige indsigelser imod at placere et operahus der, I kender dem alle sammen fra dagspressen. Men jeg kunne godt tænke mig at få en kommentar, om man mener, man kan forholde sig til arkitektur.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Som Martin Günter var inde på, og som det fremgår af materialet, så foregår indkøbene på censurerede udstillinger. Så kunne man være lidt large og sige, ja men der er grænser for, hvor store ulykker der kan ske, det kan jeg også love jer, det er der også meget store grænser for.

Men det mærkelige med arkitektur det er jo ikke som et billede, hvis det er det, der er tale om, der kan tages ned af væggen og sættes ned i kælderen, arkitekten ytrer sig århundreder igennem, den bliver søreme stående normalt, hvis der da ikke lige kommer en krig imellem.

Så derfor, kan man egentlig overlade til politikere at bestemme om noget så væsentligt som at forholde sig til, hvordan vinduesmaterialet skal udformes, det har Borgerrepræsentationen faktisk gjort i sidste forsamling præcis i forbindelse med renoveringer. Kan Borgerrepræsentationen overhovedet forestille sig noget i den retning.

Der har været andre eksempler, og man kan jo fortsætte hele raden rundt. Jeg har hørt fra Louise Frevort, var det vist, der sagde, at man ikke behøvede at være læge for at mene noget om, hvad man skal prioritere i sundhedsvæsenet, om det skal være knæ, kræft eller noget andet. Det mener jeg heller ikke, man behøver at være, men jeg prøver ligesom at finde, om der er en eller anden sammenhæng, så vi kan regne med, at der kommer en byge af nye forslag om, hvad politikere ikke skal beskæftige sig med. Det kunne blive helt forfriskende.

Inden for Kulturudvalgets eget område giver det i hvert fald anledning til at stille et konkret spørgsmål. Betyder det her egentlig ikke også, at udvælgelsen af de små storbyteatre, som direkte er vores ressourtområde, og som ender i Borgerrepræsentationen, at udpegningen af regionale

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

spillesteder, og jeg kan altså nu begynde at fortsætte, men faktisk de fleste af de beslutninger, der bliver truffet i udvalget, er det egentlig ikke underlagt den samme tankegang, at det bør politikere egentlig ikke beskæftige sig med.

Der kunne det jo netop være, som jeg har oplevet i Kulturudvalget, hvordan nogle medlemmer er blevet lobbet så voldsomt og kraftigt, at man tror, det er løgn, for at netop en persons teater eller spillested kom ind i varmen. Det tror jeg, alle medlemmerne af udvalget kan bekræfte, at det er ikke et ukendt fænomen.

Så derfor, hvis disse kunstskøb fjernes, fint nok, men det må vel få nogle konsekvenser, jeg spørger i hvert fald bare forslagsstillerne, om de har overvejet problematikken eller hvad.

Hvad angår selve papiret, der nu ligger her, som vi skal tage stilling til om lidt, så er det jo lidt af en underlig ting. Ja, Finn Rudaizky er omvendt, det er fint og godt, og det må vel formodes at betyde, at han nu har en anden mening end det, han havde tidligere.

Vi har haft diskussionen om at have tilknyttet en billedkunstsagkyndig til udvalget, det havde man i den forrige BR-periode. Det har det markante flertal, jeg nævner ingen navne, ikke villet ønske, at det skulle være sådan i denne periode. Jeg husker fra mødet i 1998, hvor de nemlig mente, at de var kløge nok selv. Jeg er nu hele tiden gået ind for det, jeg synes, det er en ganske god mekanisme.

Det er også det, der primært udgør forskellen på Århus, Odense og København, det er, at der er tilknyttet en kunstfaglig person på en eller anden facon.

Så derfor vil jeg selvfølgelig genfremsætte det forslag, jeg går ud fra, vi også kommer til at stemme om det, men da Kaja

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Jacobsen har nævnt forslaget, så er jeg ikke klar over, hvor mange ting, vi skal stemme om.

Jeg vil også gerne stille forslag om, at vi skal stemme om et forslag, som blev stemt ned i udvalget, og det lyder:

»Udvalget støtter kunstnerværksteder, atelierer inden for en ramme på en halv til en hel mill. kr. årligt på baggrund af en evaluering af værkstedernes og atelierernes aktiviteter.«

Et glimrende forslag, som Kaja Jacobsen også godt kunne stemme for, for det kunne hun godt vurdere selvfølgelig sådan rent konkret, om sådan et værksted var noget, man ville støtte.

Det forslag vil jeg genfremsætte her i salen, især hvis det er sådan, at de 2 forslagsstillere nærer stor kærlighed til kunst og kunstneres arbejdsvilkår, burde det jo ikke være svært at støtte et sådant forslag.

Nu må jeg vist vente til 2. runde.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi kan også trække tiden fra, Jens Kjær. (Jens Kjær Christensen: Hvor meget er der tilbage i 2. runde?) Der er 4 minutter tilbage. (Jens Kjær Christensen: Så tror jeg, jeg venter).

Som sagt, så har, lige et øjeblik Ben Haddou, har Jens Kjær Christensen brugt 1 minut af sin taletid i 2. runde.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er en meget, meget stor sag det her, må jeg sige. Jeg må sige, at jeg er lidt skuffet over den her sag, hvordan den har udviklet sig, den gør jo faktisk Kultur- og Fritidsudvalget rent til grin. Det her er noget, man beslutter i udvalget, og når det er sådan, at der er et klart flertal for noget, ja så må man bøje hovedet og så sige,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

o.k., så må vi tage sagen op en anden gang eller noget lignende. Altså den er ikke til en BR-drøftelse.

Men åbenbart har Socialistisk Folkepartis medlem syntes, det var meget interessant at få det her i Borgerrepræsentationen, og Det kapitalistiske Konservative Folkeparti fandt også sammen med SF og syntes, det var en enormt vigtig sag for københavnernes at få det drøftet.

Jeg synes helt ærligt, der var så klart et flertal for at fortsætte, som man gjorde, og det har udviklet sig sådan til at blive en samfundsdebat åbenbart, som om vi ikke har andet at diskutere i vores københavnske samfund.

Jeg vil foreslå faktisk, at Borgerrepræsentationen markerer klart og tydeligt, at det her det er ikke noget, vi gider beskæftige os med i Borgerrepræsentationen, det må I finde ud af i jeres udvalg, det er det, I er blevet valgt til.

Derfor vil jeg foreslå, at man sender det tilbage til udvalget og siger, det gider vi ikke at have noget med at gøre. Hvis man ikke gider det, så havde jeg bare sagt til mig selv, så vil jeg undlade at stemme, fordi det her det er for latterligt.

Greta Henius (C): Da jeg for snart 24 år siden blev medlem af denne forsamlings og begyndte at bevæge mig rundt i huset og rundt på institutionerne, da var jeg himmelfalden over, hvor meget bras, der hang på væggene rundt omkring, også gode ting bevares, også gode ting.

Nu kan man så sige, hvad forstand har hun på, hvad der er bras, og hvad der ikke er bras. Netop, jeg mener i al bestedehed, jeg har en vis viden om kunst, jeg siger ikke, jeg har forstand på det, men en vis viden om det, det tør jeg godt påstå, jeg har.

København's Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Jeg kan huske, at jeg dengang spurgte, hvem der dog havde ansvaret for alt det juks, der hang rundt omkring, og det fik jeg at vide, at det havde et vist antal tilfældigt valgte medlemmer af Borgerrepræsentationen, bagere, slagtere og kontordamer, skolelærere, sygeplejersker, og hvad der nu ellers var repræsenteret i sådan en 55 personers stor forsamling.

Jeg udtrykte eller taite om, at det var da mærkeligt, at man ikke havde nogen som helst, der kunne vejlede, ikke bestemme hvert lille billede og hver en lille skulptur, men nogle, der kunne vejlede disse medlemmer om, hvad der rørte sig i tiden. Nej, nej, det skulle man ikke, vi alene vide.

Så går det hen og bliver sådan, at jeg selv bliver medlem af Kulturfonden, det var jeg i 8 år indtil sidste periode, og jeg havde heldigvis den glæde inden alt for længe at få indført, at vi fik en, der kunne vejlede, og det vil også Jens Kjær Christensen kunne erindre. Så vidt jeg erindrer, jeg påstår det ikke, men så vidt jeg erindrer, så kunne også Jens Kjær bifalde det forslag, og vi fik så faktisk også et par kunstnere, der kunne fortælle os lidt om, hvad der var at interessere sig for.

Så kan sådan nogle sige, uh det kunne være, han sagde, vi kun skulle interessere os for vennen. Jeg har nu ikke sådan en dårlig tiltro til mine medmennesker, men de samme mennesker kunne jo med lige så fuld ret sige, uh den borgerrepræsentant går nok hen og får rabat hos kunstneren bagefter, hvis han eller hun, altså borgerrepræsentanten, ønsker et billede.

Men jeg har nu stort set ikke så stor mistillid til mine medmennesker.

Så var jeg for mange år siden til en udstilling i Nikolaj Kirke, det var - hang mig nu ikke op - det var IO eller HK

København's Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

eller SiD, det var en stor organisation, der udstillede, hvad de havde købt af ting. Det var en pragtfuld udstilling, og jeg sagde til udstillingslederen i den daværende udstillingsleder, nej, sikke nogle billeder de har købt. Ja, sagde hun så, men de har jo også nogle eksperter, der hjælper dem med at købe ind, vores var jo bare en, der skulle fortælle os, hvad der rørte sig i tiden.

Til trods for, at de har så mange penge i IO, i HK eller SiD, hvem det nu var, jeg husker det ikke, det var en af de 3 store organisationer, så kan man sige, nå ja men om man har så mange millioner at bruge af, så gør det jo ikke noget, hvis der er en svipser indimellem. Nej netop, men alligevel ønskede man ikke at købe svipsere.

Men vi, som sidder med sølle 600.000 kr., der gælder det om ikke at købe svipsere, når man har så lidt penge at købe for, så gælder det om at få noget, der er ordentligt.

Jeg kan ikke forstå, at der kan gå nogen skår af en borgerrepræsentant ved at rådføre sig med nogle, som har det som deres fag.

Jeg tror, det var Martin Günter, der sagde, at folk i HS' bestyrelse skulle jo heller ikke være læger. Nej men jeg kunne ikke drømme om at gå ud og bestemme, hvilket stykke instrument der skulle købes til at lave en hofteoperation med. Jeg kan godt være med til at bevilge penge til køb af udstyret, men det skal ikke være mig, der bestemmer, hvad det er for noget udstyr, der skal købes. Det skal være nogle, der har forstand på de ting.

Derfor kan jeg fuldt ud tilslutte mig Kaja Jacobsen og min partifælle Helle Sjelles forslag om, at man benytter nogle til vejledning, som har lidt mere begreb om tingene, end man må gå ud fra, vi almindelige læge medlemmer har.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Lars Hutter (L): Det er min kære veninde Grete Henius, som kalder mig på talerstolen. Denne fuldstændig næsegruse beundring for læger, havde jeg ikke ventet fra De Konserveratives Grete Henius. Grete Henius og jeg ved udmærket godt »rerrare humanum est«. Vi vil ikke have ekspertstyre.

Så i denne debat, hvor jeg absolut på ingen som helst måde har nogen specielle indsigter af nogen som helst art bortset fra et professionelt livs erfaring, at eksperter skal man den onde fløjtemig, skal man passe på. Jeg kan kun give det råd til Borgerrepræsentationen, lad være med at bygge ensidigt på eksperter. Det kan være udmærket med råd fra eksperter, men det skal ikke være eksperter, der afgør tingene. Det ved jeg, og det ved fru Grete Henius ganske udmærket.

Jeg synes altså heller ikke, hvis jeg endelig skal tage parti i denne sag, og det skal jeg jo, hvis ikke jeg skal undlade at stemme, så vil jeg sige, jeg synes, det var en ganske udmærket ordning, fru Grete Henius fik indført, at man har en rådgiver, men at man træffer selvstændige beslutninger. Jeg synes faktisk, det er ganske udmærket, at man også selv stoler lidt på de indtryk, man får gennem tiden og tør tage et valg.

Det kan da godt være, det kan da godt være, eftertiden vil sige, hvad dalen er det for nogle, der har været i den Borgerrepræsentation, Lars Hutter og Grete Henius og vorherre bevares, hvad er det for en kunstmag, de har. Det har man også sagt om alt det, der hed salonkunst osv.

Ja men det er et udtryk, det er en type, og så har jeg forstået, og det er kun, hvis det skulle være så uheldigt, gud forbarme mig for Borgerrepræsentationen og københavnerne, hvis jeg skulle komme ind i sådan en eller anden sag, hvor jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

skulle vælge det, fordi der er jeg nok nødt til at have en rådgiver. Men jeg har forstået, at det er jo altså også udvalgte gallerier, på en måde udvalgte af kunstnere, man træffer beslutninger om, altså det er inden for dette udvalg, at man synes, at det her vil man egentlig godt tillegne Københavns Kommune.

Så selv om jeg absolut ikke vidste, hvordan og hvorledes jeg ville ende med denne her sag, så vil jeg nok sige, efter Grete Henius har udløst det, stol ikke på eksperter, hverken på den ene eller den anden led. Vi har selv en almen dannelse, og den bør vi stole på og træffe beslutninger om. Ekspertstyre, nu siger jeg igen noget uartig. (1. næstformand (Hellen Hedemann): Det må du ikke). Nej det må jeg ikke, men jeg gør det alligevel. Et af de mest unikke ekspertstyret, vi har haft, og den var gennemsyret af tysk grundighed, tysk videnskabelighed i gåseøjne, det var jo nazitiden, der var ekspertstyrede ud i ét.

Jeg tror, at det at Borgerrepræsentationen selv ligesom er med til det, det giver også en mulighed for, at der er mange forskellige ting, og det tror jeg faktisk er godt.

Jens Johansen (F): Jeg skal meget beklage, at jeg blander mig i en kulturpolitisk debat, men jeg synes, jeg har hørt den før. Første gang, vi havde denne her meget store debat omkring armslængdeprincippet, det var sidst på året 1996, da vi skulle lave et regionalt kulturforsøg i Københavns Kommune, hvor det var bygget ind, at vi skulle håndhæve armslængdeprincippet, som er et knæsat princip i dansk kulturpolitik.

Det var faktisk Jens Kjær's indlæg, som fik mig herop, fordi Jens Kjær husker jeg, deltog i den debat dengang i 1996, og fordi jeg synes, Jens Kjær forsøger på veltalende og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

forfærdisk, men let gennemskuelig vis at drage paralleller til planpolitikken. Nu er planpolitik og kulturpolitik 2 forskellige ting. Arkitekturdiskussionen i forbindelse med planpolitikken er en planpolitisk diskussion, som vi kan tage der, jeg synes ikke, at den hører særlig meget hjemme i en diskussion omkring armslængde.

Armslængdeprincippet baseres naturligvis på de erfaringer, man har haft med politiske styre, der har brugt kunsten og kulturen til at forme og bestemme, hvad den gode smag er, og hvordan folket skulle opleve kunsten. Armslængdeprincippet er, som jeg sagde, knæsat i dansk kulturpolitik. SF som parti tilslutter sig armslængdeprincippet, når det gælder kunstarterne. Derfor er det i god overensstemmelse med SF's politik det, som Kaja her har foreslået.

Vi forsøgte dengang, jeg sad som formand for Kulturfonden, at tage skridtet ved at få konsulenter tilknyttet. Jeg synes, det havde været en god idé, om vi havde fået en struktur på kunstpolitikken i Københavns Kommune, som lignede den, man har på statsligt niveau, således at det var fagfolk, som tog stilling til spillesteder og storbyteatre og kunstindkøb.

Det synes jeg derfor, at de unge mennesker, som her undskyld de unge medlemmer af Borgerrepræsentationen, som har har foreslået, at vi nu slår fast, at armslængdeprincippet gælder på kunstindkøbene, det synes jeg, at de skal have ros for, og det vil jeg bestemt støtte, også selv om at man kan høre, at andre i vores partigruppe ikke ønsker det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Finn Rudaiaky (A): Jeg vil sige til Ben Haddou, at der er jo ikke ret meget idé i at sende sagen tilbage til udvalget, idet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

den jo netop kommer fra udvalget, fordi vi ikke kunne blive enige i udvalget. Den kommer jo her, det er jo den legitime ret, som folk har til at sende en sag i Borgerrepræsentationen. Derfor vil vi fra Socialdemokratiets side gerne have en afstemning om selve sagen i aften.

Jens Kjær Christensen er jo, som Jens Johansen også lige antydede, en eminent politiker, så i stedet for at omtale, at han ved at vandre rundt på kunstindkøb en fredag eftermiddag kl. 3 i virkeligheden er stik imod hans eget partis veltagelse om armslængdeprincippet i Folketinget, så tager han jo andre emner op og forkludrer debatten. Jeg siger ikke, det ikke er relevant at diskutere armslængde på andre områder, men det hører altså ikke på dagsordenen i aften, og det er utrolig svært at overskue, hvad det så vil indebære.

Så har Martin Günter i en tone, som i hvert fald mange af os ikke rigtigt er bekendt med, men jeg vil godt sige, jeg er nu ikke pikeret over Martin Günters holdninger, fordi det er da helt fint, at vi føler, han nu mener, at man skal fortsætte med at rende rundt og lave kunstindkøb, at politikerne skal gøre det, det er jo legitimt nok at mene det.

Men det er vel ikke rimeligt at rette så mange personlige angreb uden at have dokumentationen i orden. Jeg vil bare nøjes med at sige, at når han eksempelvis beskylder mig for at vide, at jeg opgiver nogle løgnagtige oplysninger, som han siger i Politiken den 10. august, så vil jeg godt have lov til at sige, så er det mod bedre vidende, at Martin Günter fremsætter disse kraftige og højtråbende kommentarer. Mine oplysninger er udelukkende baseret på det brev, som Martin Günter selv har fået fra kultur- og fritidsforvaltningen på basis af nogle indhentede svar fra de kommuner, som jeg har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

nævnt i mit første indlæg, og som jeg ikke vil bruge taletid på at gå igennem.

Men jeg er altså nødsaget til at sige, at København er den eneste af de kommuner, og det var det, jeg også påstod i mit første indlæg, er den eneste af de kommuner, jeg har nævnt, som ikke har nogen form for armslængdeprincip på den måde, som man køber kunst ind. Det var det, jeg prøvede at antyde, og det har jeg både gjort i artiklen og her tidligere i dag.

Så jeg må altså meget kraftigt tilbagevise Martin Günthers insinuerende beskyldninger om, at der mod bedre vidende og løgnagtigt skulle være givet nogle oplysninger. Jeg kunne næsten tænke mig til Borgerrepræsentationens orientering, at de fik en kopi af det pågældende brev, således at de selv kunne læse mellem linierne, hvad der står. Jeg synes, det er groft at citere noget fra nogle linier, som Martin Günter gør, uden at tage det øvrige med, som giver den rette sammenhang med sagen.

Det er nemlig faktisk således, at f.eks. i Odense Kommune der medvirker der en kunsthistoriker. I Århus Kommune der er der altså et udvalg, der også har ekspertise til rådighed for indkøb, og hvad Martin Günter ikke syntes, han skulle nævne, det er, at f.eks. i Malmø der har man simpelt hen en speciel person, en embedsmand, som forestår disse ting.

Derfor er der ikke nogen kommuner, hvor man har det på samme måde som i København med hensyn til kulturindkøb.

Kaja Jacobsen (F): Jeg vil gerne starte med at sige, at det her spørgsmål om armslængde og kunstindkøb for mig er et helt principielt spørgsmål, og det er ikke noget opgør med andre kulturpolitikere eller nogen bedømmelse af deres evner. Det er et helt principielt spørgsmål, som jeg godt lige vil uddybe,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

hvad handler om, så man ikke er i tvivl om, hvad det er, den helt principielle holdning til dette spørgsmål er.

I den her på nogle måder udmærkede bog, som Peter Duellund har skrevet om den danske kulturmodel, der forklarer han, hvad baggrunden for, at man faktisk i hele den vestlige verden benytter sig af armslængdeprincippet. Han skriver:

»Oplevelsen af Hitler-Tyskland og Sovjetunionens utidige sammenblanding af kunst og politik og de uhyggelige konsekvenser af massesuggestionen med kunst og kultur som redskab, som dette havde medført, stod endnu i frisk erindring. Der var brug for at understrege princippet om armslængde mellem politik og kultur i den offentlige organisering af kunststøtten.«

Det her er princippet, at vi adskiller kunst og politik, det er det, vi skal stemme om i aften. Det er det princip.

Preben Møller Hansen (P): Det undrer mig unægtelig meget, at sådan et fuldkommen latterligt forslag kan optage medlemmerne af Borgerrepræsentationen i så lang tid, som tilfældet er.

Jeg synes, det er latterligt, at man ikke er opmærksom på som borgerrepræsentant, at vi er valgt af borgerne for at varetage deres interesser og ikke for at indkøbe nogle eksperter, eller hvad de nu kalder sig og betale dem i dyre domme for, at man skal få besked på, at man skal nok gøre sådan og sådan.

Det er os som borgernes repræsentanter, der tager stilling til, hvad det er, man vil, også i spørgsmålet om at indkøbe kunst.

Gør man sådan noget forkert ifølge nogens opfattelse, så kommer dommen ved det næste valg, så stemmer de mennesker, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

mener, man har gjort noget forkert, så stemmer de ikke på en igen.

Derfor synes jeg, det er fuldkommen tåbeligt, at man nu stiller spørgsmål om, at vi skal overlade det til eksperter. Hvad skal de have som eksperter i løn, det er der ingen, der taler om. Men vær evig forvisset om, der er ingen af dem, som bliver ansat som eksperter, der undervurderer sig selv, når først det drejer sig om at kræve betaling for sin indsats. Denne betaling tages ud af skatteborgernes penge og bliver brugt til at berige nogen. Det var bedre, om man tænkte mere økonomisk i denne forsamling og konstaterer, at de penge, man anvender til mange, mange formål, som løber op i et milliardbeløb, de kunne bruges meget bedre til at sikre vores ældre en anstændig tilværelse.

Men det er ligesom om, at denne forsamling ikke forstår, hvad der er vores ansvar og ikke forstår, hvad det er, vi som borgerrepræsentanter har at sikre vores befolkning imod.

Der bliver brugt milliarder af kroner på noget, som efter min opfattelse er fuldkommen latterligt, så lang tid vi skærer ned på vores hospitaler, børneinstitutioner osv., det er det, der kommer først.

Nu vil jeg mene, at det ville være klogt, at jeg stillede et forslag her om, at vi beslutter, at vi i det kommende år ikke køber nogen malerier ind overhovedet, men at de 600.000 kr., vi på den måde sparer, de kan bruges bedre til nogle af de mennesker, som har valgt os, det er det, de har krav på.

Så skal jeg kun sige, det er noget, jeg meget nødig vil, men jeg var faktisk totalt enig med Martin Günter, og det er sgu ikke hver dag, jeg er det. Men det må jeg sige, det var et flot indlæg, han kom med, hvor han redegjorde for situationen, lige fra Kunstfonden blev oprettet for mere end 100 år siden,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

og hvad der var formålet, og han citerede også indholdet fra de bestemmelser, der lå til grund for, at man oprettede denne Kunstfond.

Så derfor vil jeg blot foreslå, at vi udsætter opkøb af kunst det kommende år og bruger pengene mere socialt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Preben Møller Hansen, vi har forstået heroppe, at du har stillet et ændringsforslag om, at der ingen kunstindkøb er i 2002, er det rigtigt forstået? (Preben Møller Hansen: Ja).

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er med lidt skuffelse, jeg går på talerstolen igen, for jeg stillede nogle spørgsmål til forslagsstillerne, som de elegant selvfølgelig har undladt at svare på. Om det endelig var, fordi det var så tåbelige spørgsmål, det tror jeg ikke, jeg tror måske mere, det var, fordi de skabte en vis panik i sindet om, hvad man muligvis skulle svare. Men der er selvfølgelig chance for det endnu.

Til Finn Rudaizky bliver jeg altså nødt til at sige, at jeg er lykkelig over, at det viser sig, at vi er enige. Jeg har 2 gange fået forvaltningen til at sende det samme svar til mig for at være hundrede procent sikker på, at vi snakkede om det samme svar. Jeg bliver altså nødt til konkret at lase op, hvad der står, det hjælper ikke noget, at man påstår noget, og vi skal vente med et stykke papir. Der står om Århus Kommune: »Kunstindkøbene foretages af rådmanden for magistratens 4. afdeling sammen med Udvalget for Skole og Kultur.«

Det er politikere, det var rådmanden i øvrigt også.

»Udvalget får faglig rådgivning af lederen af Århus Kommunes kunstbygning.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

I princippet står det samme om Odense. Der er det, jeg siger, hvis det er det, Finn Rudaizky vil, så er jeg fuldkommen enig, det kan man også se i afstemningerne, vi har haft i udvalget. I modsætning til Finn Rudaizky mener jeg, at der skal tilknyttes en kunstfagkyndig, hvor Finn Rudaizky kun har stemt for, at der kan. Det er det, der ligger i jeres papirer, så I kan selv checke det af. Så det synes jeg er dejligt.

Men det er jo ikke det samme forslag, går jeg ud fra, som Kaja Jacobsen og Helle Sjelle har stillet. Det kræver selvfølgelig en uddybning, må man formode, hvis det bliver vedtaget, at forvaltningen kommer med et konkret forslag til, hvordan og på hvilken facon. Det må man gå ud fra.

Men det er i hvert fald ikke det samme som det, Finn Rudaizky taler om, ikke sådan som jeg hørte ham her i det sidste indlæg.

Armslængdeprincippet, jeg skulle selvfølgelig ikke have lånt Kaja den bog, jeg havde taget med til mødet her, så hun kunne stå og læse op. Hun kunne godt have fortsat lidt med at læse op, det kunne være blevet helt spændende. Det er jo ikke så enkelt endda i virkelighedens verden og heller ikke i den danske kultur- og kunstverden.

Selv i Statens Kunstfond har man jo repræsentantskab, der sidder søreme partier, politisk valgte folk. Vi har endda en repræsentant, det er det næste dagsordenspunkt her fra Københavns Kommune. Men derudover sidder der de partier, som har repræsentanter i Finansudvalget i Folketinget, de sidder i repræsentantskabet i Statens Kunstfond. Så bom bom.

Hvad angår arkitektur, der mener Finn Rudaizky, at nu plører jeg diskussionen til, ja, det mener jeg sådan set ikke, jeg gør. Jeg synes, det er en spændende diskussion nemlig og vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

ikke svine nogen til. Jeg synes, man må forholde sig til, at på en lang række andre områder, som er meget beslægtet med kunst, det vil i hvert fald arkitekter gerne have, at de er.

Vi ved jo også, at der har jo været et fællesskab uddannelsesmæssigt for ikke så lang tid siden også rent fysisk inde på Kongens Nytorv. Så derfor giver det faktisk en idé i at diskutere, når vi skal tage stilling til arkitektur. Evner vi det, er det ikke det samme problem i virkeligheden, som forslagsstillerne finder ved kunstindkøbene.

Nå, der er et reelt problem, og nu undskyld mig, jeg har ikke engang villet give forslagsstillerne ideen. Musikudvalget, vi har her i byen, det kunne være en model, det består af et flertal af repræsentanter, der er udvalgt af musiklivet bredt, klassisk musik, folkemusik, rytmisk musik, og hvad ved jeg.

Men jeg kan ikke forstå, at man ikke har taget fat i den også, der sidder et par politikere, altså som absolut mindretal, eller har man ikke fundet ud af, at den institution eksisterer. Vi har i hvert fald diskuteret Musikudvalget masser af gange i udvalget, så den synes jeg, man skal prøve at se i sammenhæng her. Der må da være en vis logik i, hvad det er, vi gør.

Til sidst, det reelle problem, der er, det er selvfølgelig fuldkommen uholdbart, at nogle personer, om det er borgerligt ombud eller ej, eller har andre ting, de skal, det er ligegyldigt, eller ikke interesserer sig for det. Man kan ikke have en struktur, det er jeg enig i, man kan ikke have en struktur, hvor folk ikke føler, at de skal møde op, og hvor det er sådan, at de facto er Kultur- og Fritidsudvalget, der er Kulturfondens bestyrelse, det duer selvfølgelig ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Så derfor er jeg enig i, at der skal gøres noget under alle omstændigheder, selv hvis forslaget fra forslagsstillerne bliver vedtaget i dag, så skal man prøve at udarbejde nogle konkrete retningslinier til hvordan det så skal foregå.

Så derfor mener jeg egentlig, man med god ret kunne, som Ben Haddou var inde på tidligere, sende sagen tilbage i udvalget. I modsætning til Finn Rudaizky er der netop sket en ændring, siden sagen var i udvalget, der var et klart flertal for at lave ændringer, men grundlæggende også at bevare ordningen. Det flertal er sandsynligvis forsvundet, Finn Rudaizky, og det er sådanne sager, man normalt sender tilbage til udvalget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Martin Günter, og jeg skal gøre opmærksom på, at der kun er i minuts taletid tilbage i 2. runde.

Martin Günter (F): Der er lidt forvirring om, hvad det egentlig er, der nu eventuelt kommer til afstemning, fordi der synes at være en bred enighed om, at disse uvidende mennesker, der går rundt, nej, de går ikke rundt, de runder rundt, som Finn Rudaizky siger.

Og det er nok fredag aften, som Lars Rimfalk siger, der er et eller andet, de hygger sig sgu nok, de synes nok ikke, det her er surt.

Nu skal jeg så sige, at tidspunktet er lagt af hensyn til nogle mennesker, som ikke syntes, de kunne bruge deres arbejdstid, og i øvrigt så kommer de aldrig. Vi ville gerne have lagt det inden for normale udvalgstider, men det var altså ikke muligt, og et flertal i udvalget har valgt, at det skulle ligge på det tidspunkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Så nu får vi altså diskutere, om det at gå til et møde, man bliver indkaldt til, det er at rende rundt, altså om Finn Rudaizky, når han er ude og se på idrætsanlæg, render han så rundt og snuser ude på idrætsanlægene, eller er det sådan noget, han gør fredag aften og hygger sig måske ligefrem med det. Det synes jeg, vi skal have en regel for, om man må hygge sig med, om man må synes, at det, man gør, det er interessant og spændende.

Kaja Jacobsen får nu blandet Nazityskland ind. Jeg mener faktisk, vi er så tæt på et nazistisk system det, vi har her i Kultur- og Fritidsudvalget, som altså jeg kan ikke forstå, hun ikke ringer efter politiet, NATO eller andre, Jyllands-Posten, eller hvem det er, der er de værste nazijægere her. Nej, kommunisterne kom også ind, så kan du godt ringe efter Jyllands-Posten, fordi de er jo de bedste kommunistjægere her i landet.

Vi skal finde ud af nu, skal det være armsglæde, det vil sige, skal vi overlade det, Finn Rudaizky, skal vi overlade det til de professionelle, eller skal det være kunstkonsulenter, det vil sige, sådan så der fortsat er politikere inde i det.

Finn Rudaizky skriver den 10.8.:

»Alle større byer, Århus, Odense, Ålborg har stort set droppet politikeres indblanding.«

Det er det, Finn Rudaizky siger, og som Finn Rudaizky nu hævder, at det er rigtigt, efter at Jens Kjør Christensen og jeg har påvist, at i Århus foretages det af rådmanden for 4. afdeling plus Skole- og Kulturudvalget. I Odense består fondens medlemmer af politikere, det står der højt og tydeligt, Finn Rudaizky. Er politikerne stort set ude af det der?

Københavns Borge-repræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Hvis Finn Rudaizky foreslår, at vi skal have et system, der ligner Århus eller Odense, så lad os tale om det, det synes jeg er udmærket, jeg vil gerne have en dialog med folk, der har forstand på det. Men det er fanden gale mig ikke sjovt at have en dialog .... (Protester). Det er ikke sjovt at have en dialog på det niveau, vi har her i aften, vi burde have taget det oppe i festsalen, hvor vi havde hængt billeder op, vi havde gået rundt og snakket, vi havde indkaldt kunstnere for at fortælle, hvad synes I egentlig om det her eller kunstnere.

Men at stå her og forsvare fra en talerstol med ord det, som andre mennesker de siger med linier og farver, det er en umulig situation. Derfor vil denne sag selvfølgelig blive vundet af dem, som ikke forstår disse ting.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal gøre opmærksom på, at Martin Günter kun har et halvt minut tilbage i 3. runde. Så er det Leslie Arentoft, og Leslie Arentoft har 4 minutter i denne runde.

Leslie Arentoft (V): Jeg synes også, diskussionen i aften er uhyre ukvalificeret. Det lader til, at nogle har et ønske om, at der kommer noget ekspertise ind i de her kunstindkøb. Ja men den ligger allerede på plads, vi køber gennem censurerede udstillinger. Det betyder, at der har siddet et panel af udøvende kunstnere, af kunstkuratorer, af kunstkritikere, de har siddet og gennemgået hvert eneste billede, og det kommer kun med på den udstilling, hvor vi køber ind fra, såfremt de har sagt god for den faglige kvalitet. Så der har vi den faglige kompetence ind over.

Københavns Borge-repræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Det er ikke nok, man ønsker, at de skal have rådighed, den absolutte magt til at bestemme, hvad der er god kunst i Københavns Kommune. De er meget lidt folkelige, de vil meget gerne være avantgardister, og det er sådan noget med en spand sand på gulvet og en æggeblomme oveni, og æggeblommen skal i øvrigt have lov til at ligge og rådne lidt.

Det er altså ikke noget, vi kan bruge ude på vores plejehjem. Det er heller ikke noget, vi kan bruge ude på vores plejehjem, når man laver en eller anden stor videoinstallation, der i øvrigt springer i luften efter 14 dage. Det er den slags, der er oppe i tiden for tiden, det er, hvad kunsteliten vil gå ind for, de vil være avantgardistiske. Det er ikke det, det drejer sig om, det drejer sig om brugskunst til vores institutioner.

Så er vi oppe og kæmpe mod abstrakte kræfter i denne diskussion, fordi det er så nemt, man siger bare armslængdeprincippet, og så tror man, alle forstår det. Men så skal vi vel udstikke nogle retningslinier. Det er sådan, at vi køber ca. 20-30 værker om året til i gennemsnit omkring 20.000 kr.

Hvis man får eksperter ind, så kommer der 3 værker om året til en pris á 200.000 kr. Det er den logiske konsekvens, som man har kunnet se, når eksperter sidder og har med de ting at gøre.

Hvor mange af jer har set Babelstårnet. Babelstårnet fungerede ved, at vi havde faktisk armslængdeprincippet i det, der hed kulturelle udviklingspuljer. Det var et projekt, der kostede 3 mill. kr., og så bestod det af en række fjernsyn stablet oven på hinanden, og så kunne man så ellers gå lidt rundt og kigge på det. 3 mill. kr. for sådan et værk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Vi er i gang med at slå en 100-årig tradition i stykker, hvis man tager Kaja Jacobsens forslag og fjerner det folkelige element 100 pct. Så har jeg dog mere forståelse for Socialdemokratiet, der siger, ja men armslængdeprincippet kan også tolkes derhen, at vi skal have et større element af faglig ekspertise ved vores side. Det kan jeg også forstå, at fru Grete Henrius i virkeligheden mener, og jeg giver hende fuldstændig ret, man bliver aldrig for gammel til at lære noget.

Så hvis man kunne lande der, og det synes jeg måske, man bør gøre i første omgang, sige godt, vi vil have større faglighed ind i de her ting, så synes jeg, man skulle afvise Kaja Jacobsens forslag og så lytte mere til de røster, der har været oppe og sige, o.k., vi må inddrage den faglige ekspertise.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så skal jeg lige give en reprimandé til Martin Günter, man skal tale ordentligt, når man står heroppe på talerstolen.

Lars Butters (L): Kaja Jacobsen fra SF har et citat fra min gamle ven, fortsatte gode ven og kampfælle Peter Duelund. Hvis jeg skal være rigtig fræk, så vil jeg sige, så har jeg måske bidraget til, ligesom han har bidraget til vores fælles udvikling omkring, hvordan vi opfatter verden.

Så jeg har kigget lidt på det citat, som Kaja Jacobsen har læst op, fordi sådan som det blev fremstillet, så kunne jeg altså ikke rigtigt genkende Peter Duelund. Peter Duelunds opfattelse er nemlig lige præcis, vi gider ikke have de der eksperter, vi gider ikke have, at det skal til afstemning i Borgerrepræsentationen, hvilke politiske indkøb der skal være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Det skal foregå ud fra, at man har tillid til de forskellige ting og sager.

Fordi det, som blev læst op her om Nazityskland, og som jeg selv uden at vide, om Kaja Jacobsen efterfølgende vil komme op og bekræfte Peter Duelund. Det er ekspertisen i al sin ækelhed, ekspertisen der danser efter det politiske modelune. Fordi der står også efterfølgende:

»Princippet om armslængde udtrykker således et reguleringsforhold mellem forskellige parter og instanser, uden at de har nogen fælles eller direkte forbindelse og derfor har arbejdet ud fra deres egne interesser. Politikerne varetager deres interesser, kunstnerne og de sagkyndige arbejder ud fra deres paradigma.«

Det som der siges der det er, det siger Peter Duelund klart og tydeligt, og jeg er da glad for, at Kaja Jacobsen tilslutter sig det. Vi skal ikke overlade til kunstnere og sagkyndige at bestemme det her, det skal være en blanding, det skal være et forhold. Det er det, armslængdeprincippet egentlig betyder.

Jeg har forstået, at det egentlig, hvis man ser på det med de vedtægter, der er, så er der en armslængde, det kan godt være, det kunne være endnu forbedret. Jeg tilslutter mig Grete Henrius og Jens Kjør, at det kunne måske være meget godt, at man lyttede indimellem til nogle sagkyndige omkring nogle ting, men at afgørelsen lå i den Kunstfond der.

Så vil jeg i øvrigt, nu glemte jeg at citere det i første omgang, det er en af mine andre gamle venner fra min 68-tid, Bjørn Nørgaard, professor Bjørn Nørgaard har i sommer lavet et oprør, et oprør mod ekspert osv., som faktisk præcis siger en lang række af de ting, som både Martin Günter og Jens Kjør og på sin vis også Grete Henrius, da hun var ærlig og ikke bare

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

lod sig dirigere rundt i manegen af et eller andet konservativt princip, vi skal ikke stole på eksperterne.

Dengang var parolen, vi stoler ikke på nogen over 30 år, nu er vi sgu blevet ældre, så ... Men altså det er det, der er. Så jeg vil sige, hvis ikke man kan finde ud af, og jeg synes ikke, det er veldefineret, og slet ikke, som Kaja Jacobsen i aften er fremme med, så er det der armslængdeprincip, det er overhovedet ikke veldefineret.

Jeg synes, det vil være rigtigt, Finn Rudaizky, at Kulturudvalget fik drøftet det her fornuftigt og ordentligt igennem. Jeg kan dårligt forestille mig, at der er nogle, der bare mener, at vi overgiver enhver form for kapitalbevilling til en bestemt elite af kunstnere, der bestemmer på Borgerrepræsentationens vegne, det kan jeg ikke forestille mig. Det er heller ikke det, som egentlig ligger, som min gamle ven Peter Duelund siger.

Så jeg tror, det er rigtigt, at I får drøftet det her lidt grundigere igennem og så prøver lige at forstå hinanden. Der er ikke bare nogen nem løsning, bare at sige, det er kunstnerne, der gør det. Det kan nemlig blive ekspertstyre, og det ved jeg, at Kaja Jacobsen ikke er tilhænger af.

Lars Rimfalk Jensen (B): Martin Günter mener, det er

forkert, at jeg kritiserer, og jeg udtaler mig om, at det er en hyggefredag. Naturligvis er det ikke sådan, at disse kulturfaglige personer, som vi har siddende i Kultur- og Fritidsudvalget, at det er jo en hyggestund, det er jo en meget alvorlig stund, når disse 4 mennesker går ud og går på indkøb.

Så derfor fik jeg også sagt eller blev pålagt at tro på, at det her var en form for mødeindkaldelse, og det var jo noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

borgerligt ombud, og det var ditten og datten. Så vil jeg bare sige, at i alle andre udvalg har man det sådan, at hvis ikke man er et flertal til stede ved et møde, så bliver det suspenderet.

Det vil sige, jeg formoder også, at man fremover, når man har disse fredagskulturmøder, hvor man diskuterer kunst på et meget højt niveau, naturligtvis sikrer sig, at man er et flertal til stede, og at man ikke foretager sig noget som helst, medmindre der er 6 personer til stede af udvalget, således at det er helt og klart efter de regler, der ellers er for andre udvalg herinde.

Grete Henius (C): Latin er jo et herligt sprog, tingene kan siges så utroligt kort og alligevel udtrykke præcis, hvad det handler om.

Lars Hutteres sagde, og det var mere eller mindre henvendt til mig: »rarrare humanum est«. For dem der ikke har fulgt med i latintimen, så betyder det, det er menneskeligt at fejle.

Men jeg gad nu vide, om hr. Hutteres også kender fortsættelsen: »sed in errore perseverare turpe est«. Det betyder, men den der fremturer i sin dumhed, han er virkelig dum eller fastholder sin fejltagelse, han er dum.

Hvordan kan hr. Hutteres dog mene, at man ikke skal lytte til folk, der er klogere, end man selv er. Jeg håber, at hr.

Hutteres' patienter bare en gang imellem lytter til hans råd.

Jeg håber ikke, at hr. Hutteres vil have, at det er os

politikere, som har bevilget lønnen til hr. Hutteres, ikke

specifikt til hr. Hutteres, men til et hospitals drift via HS, jeg håber da ikke, at hr. Hutteres også vil have, det er os, der skal bestemme, hvad tid på dagen han skal tage

blodtrykket, hvad tid på dagen han skal lytte til hjertet. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

har vi nogle eksperter til, det har vi lønnet hr. Hutterers til at gøre. Derfor kan man også betale en beskeden sum til nogle, der hindrer de værste smuttere inden for kunstindkøb.

Må jeg i øvrigt sige til hr. Preben Møller Hansen, det er da et udmærket forslag, jeg tror da godt, jeg kunne tilslutte mig, at man sprang et år over. Vi har så meget stående rundt omkring. Nej nu skal hr. Hutterers tage armene ned og vente med sin hjemmegymnastik, til han kommer hjem, det er jo ikke til at holde ud at se de der bøj arme stræk hele tiden.

2. næstformand (**Bente Frost**): ?

Grete Henius (C): Ja, fru Frost, men jeg skal sidde og se på det der, det er sandelig meget forstyrrende.

Hr. Preben Møller Hansens forslag om, at man sprang et år over, synes jeg er udmærket, for så kan man gå ud på det lager, man har et eller andet sted, og hvor de indkøbte billeder står sådan, fordi der måske er for mange billeder i forhold til steder, man kan hænge dem, det ved jeg ikke. Men i hvert fald er det sådan, at for de 600.000 kr. vil man kunne købe 2.500 hjemmehjælpstimer. Så vi vil såmænd ikke dø i kommunen på eller over eller af ikke at få købt for sølle 600.000 kr. skilderier til næste år.

(Kort bemærkning).

Martin Günter (F): Jeg er da enig med Grete Henius og for den sags skyld også Preben Møller Hansen, man kan udmærket godt lade være med at købe kunst til næste år. Man kunne da også lade være med at bevilge penge til teatrene, jeg tror ikke, der vil ske nogen ændring i Københavns Kommune, hvis alle teatre og musiksteder og sådan noget lukker til næste år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Ja men hvorfor dog det, de kan da bare finde noget andet at lave, kunstnerne kan da finde noget andet at lave, hvis der ikke købes kunst af dem. For det er da ikke kun os, der skal holde op, jeg synes da, at man i det hele taget skulle forsøge at få et forslag om, at man ikke skal købe kunst her i Danmark til næste år.

Nej, det var egentlig Lars Rinfalk, der fik mig herop til en lille bemærkning, for han mener, han virkelig har fundet en pointe der. Kultur- og Fritidsudvalget, Kulturfondens Bestyrelse de laver en fejl, fordi de ikke er mindst 6 til stede.

Lars Rinfalk, man havde netop forudset den situation, at der ville sidde nogle Helle Sjelle'r, Kaja Jacobsen og Finn Rudaizky, som ikke gad komme. Så kunne man selvfølgelig ikke indkalde til møder ude omkring i byen, og så møder folk ikke op, og så siger man, så må man gå hjem igen. Så derfor står der, og det har der altid gjort, det er ikke noget, dette udvalg har fundet på, der står i Kulturfondens vedtægter, at man er beslutningsdygtig, uanset hvor mange man møder op til den slags møder.

(Kort bemærkning).

Lars Hutterers (I): Der er tidspunkter i en intensiv debat i Borgerrepræsentationen, hvor det virkelig sættes på spidsen. Jeg vil bede de ærede medlemmer i Borgerrepræsentationen om at bemærke Grete Henius' indlæg, fordi det var helt præcis plet, sådan som det rammer. Grete Henius sagde ganske klart og tydeligt, ja men ligesom man blander sig da vel ikke i de lægelige eksperters arbejde, det kan være Gösta Pettersons hjerteoperation på Rigshospitalet. Nej, det er rigtigt, det gør man ikke. Jeg vil da også ligesom Grete Henius være den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

første, der ville sige, vi blander os da ikke i, hvordan kunstnerne udarbejder deres arbejde.

Derfor går jeg også ud fra, at Grete Henius er enig med mig i, at selv hvor fremragende en kirurg, Gösta Petterson er, og lige så fremragende en mediciner Lars Hutter er, så vil Grete Henius, som jeg sætter stor pris på med hensyn til sundhedspolitikken, vil formentlig ikke mene, at det er Lars Hutter og Gösta Petterson, der skal bestemme, hvordan sygehusdriften og sundhedspolitikken skal være uden at spørge Borgerrepræsentationen.

Det er det samme, man gør her, det er det samme, der er tilfældet her, vi blander os ikke i, det ville jo være dybt krænkende, hvordan kunstnerne arbejder. Men vi har lov til at disponere over, hvordan og hvorledes Borgerrepræsentationen indkøber. Der behøver vi altså ikke at have nogle afgørelser, og det forstår jeg, Grete Henius er helt enig med mig i, der behøver vi altså ikke have nogen afgørelser fra de enkelte kunstnere. Der kan vi godt selv bestemme, hvordan vi vil have det i Borgerrepræsentationen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Ole Hentzen. En kort bemærkning, siges der fra sagkandskaben, er 3 minutter, nå 2 minutter retter man det så til.

Ole Hentzen (C): Jeg har været så heldig at være uden for debatten før her i slutningen af 2. runde og har så også haft 1½ times tid til at spise og gøre andre ting i, og det er rart.

Men jeg nåede lige ind på et tidspunkt, hvor jeg forstår, at gemytterne har været voldsomt i kog, fordi man nåede omkring NATO kontra Jyllands-Posten, som skulle tilkaldes fra Kaja

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Jacobsens side, det var Martin Günter, der kom med bemærkningen.

Altså det spring havde jeg selvfølgelig svært ved med min fattige evne selvfølgelig overhovedet at kunne finde nogen gyldighed. Men jeg forstår, der skal man være særlig kunstnerisk eller særligt bred i sin opfattelse for at kunne foretage det spring.

Leslie Arentoft, som jo efterhånden er en erfaren herre med næsten 4 år på bagen, talte om 100 år gammel tradition, der blev afskaffet. Jeg tror, hr. Leslie Arentoft skulle have sagt disse ord for ca. 4 år siden, da det nyttiltrådte Kultur- og Fritidsudvalg som en af sine første gerninger besluttede, at det, der hedder Kulturfondens Bestyrelse, den skrottes vi på stedet og indsætter os selv som fondens bestyrelse, og derved er vi jo selvfølgelig herrer over alt kunst i denne by.

For man kan sige meget om Kulturfonden, hvad enten man nu kan lide, at der skal bruges penge på det eller ej, den havde da i hvert fald en fordel, der stod intet i fondens bestemmelser om, at medlemmerne skulle være medlemmer af Borgerrepræsentationen.

Det vil sige, det var jo oven i købet de enkelte partigrupper, der ud fra nogle faglige hensyn, faglige altså i relation til måske i denne henseende kunstnerisk indsigt kunne udvælge nogle medlemmer til at sidde deri. Valget var helt overladt til de enkelte politiske partier, om de nu ønskede at benytte sig af det faglighedsprincip eller ej, men muligheden var til stede. Den forsvandt, da et næsten enigt, hvis ikke et fuldstændig enigt Kultur- og Fritidsudvalg, besluttede, det vil jeg selv. Skrot ud med de der medlemmer af Kulturfondens Bestyrelse. Vi nedlægger den ikke, fordi vi vil gerne have muligheden for selvfølgelig både at rejse og købe ind, så vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

indsætter os selv som Kulturfondens Bestyrelse, om ikke andet så får rejsens skyld, for der har altid været en god tradition for, at man er nødsaget til at kigge på kunst rundt omkring i verden, for ellers kan man ikke foretage disse store indkøb en gang om året.

Jeg har selvfølgelig også nydt godt af og fået stor inspiration af en gang imellem at være tvunget til at betragte nogle af disse indkøb, som fondens medlemmer har foretaget på mine vegne og skulle se dem hægt op i min spisestue, mens jeg er her hver 14. dag til borgerrepræsentationsmøder, det har været en blandet oplevelse.

Men det er klart, det bliver en blandet oplevelse, når ligesom indkøbene går på skift, nu er det min tur, nu er det din tur, og sidst var det dig, og nu er det mig, og jeg vil have lov til også at vælge, for nu har I valgt 3 gange. Vi kender dem jo alle, og de siger alle som så, sådan foregår det ikke, men vi ved jo alle, at sådan foregår det alligevel, fordi det er det, der ligger under dagsordenen.

Hvis det endelig skulle være demokrati, ja men så skulle vi sådan set have dem hægt op på prøve ude i vores spisesal, og så kunne vi 55 borgerrepræsentanter prøve at lege demokrater, og så kunne vi jo stemme hver gang, duer, duer ikke, duer, duer ikke. Det er det, der er tale om her, det er jo fuldstændig idiotisk.

Vi er da ikke blevet valgt, vi er 55 borgerrepræsentanter på at skulle du eller ikke du til kunstindkøb. Der er bare nogle ophøjede medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget, som har besluttet, at de er eksperter i de næste 4 år, fordi de skrøttede den bestyrelse for Kulturfonden, som ellers har levet i de 100 år, men som man valgte, man ville være selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

For fanden da at skulle leve med nogen, som man ikke selv havde kontrol over, hvem var, nemlig det politiske udvalg.

Så altså derfor, I har foretaget jeres fejltrin, I har afskaffet fondens styrke i sig selv ved, at den var uafhængig, I har sat jer selv ind, nu lever I med folkets afstemning, og jeg fornemmer, at der et folkets afstemningstema her i aften, der siger, ud med jer, der skal være eksperter, der køber kunst.

(Kort bemærkning).

Leslie Arentoft (V): Jeg vil bare sige til Ole Hentzen, jer er fuldstændig enig, det var en forkert beslutning, den var i øvrigt truffet, fordi der var så mange omlægninger, vi gik fra magistratsstyre til udvalgsstyre, og det var faktisk begrundelsen.

Det er helt klart, at jeg deler Ole Hentzens opfattelse af, at hvis det var udvalgte medlemmer af Borgerrepræsentationen, der var drevet af interesse, og vi har dog nogle stykker, der har interesse for dette område trods alt ud over de 4, eller 3 er det rettere, så havde vi stået stærkere i dag, klart. Så det var en fejltagelse.

Hvis det kunne ændre ved situationen, så så jeg gerne, at man vendte tilbage til de gode gamle tider, hvor medlemmerne af Kulturfonden blev udvalgt i Borgerrepræsentationens medlemmer.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 3. runde.

Finn Rudaišky (A): Man kan jo godt sige, det er prisværdigt, at der er nogle politikere, der interesserer sig for kunstindkøb, det skal man jo ikke klandre dem for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Men jeg vil lige præcisere især for Jens Kjør Christensen, at Socialdemokratiet mener bare ikke, at politikerne skal agere smagsdommere ved kunstindkøb.

Så også til ære for Jens Kjør Christensen, som forsøger at stjæle min taletid ved at stille spørgsmål om noget, som han godt kender svarene på, så vil jeg sige nu for tredje gang fra denne talerstol i dag, Den Socialdemokratiske Gruppe går ind for, at politikere ikke længere skal foretage kunstindkøb. Frit oversat, det betyder, at vi ikke mener, at der skal være nogen politikere i det hele taget, der render rundt eller løber rundt eller hygger sig, eller hvilken terminologi man nu vil anvende i den forbindelse der.

Dermed er vi helt enige i de synspunkter, som Kaja Jacobsen og Helle Sjelle har givet udtryk for.

Se, hvis man en gang imellem snakker om politikerlede, så er det, hvis kollegerne over for hinanden postulerer ting, som man godt ved ikke er særligt sympatiske. Så når Martin Günter nu begynder at anklage medlemmer af udvalget for ikke at gide komme fredag eftermiddag kl. 3, så synes jeg, han er langt ude.

Jeg kan kun udtale mig for mit eget vedkommende, det har jeg også skrevet i den artikel, som Martin Günter meget grundigt har læst, at jeg kan altså ikke rende kl. 3 om eftermiddagen, for det er ikke uden for normal arbejdstid, Martin Günter, som du påstår heroppefra, det er tilfældigvis i min arbejdstid. Hvis jeg skulle komme til alle de møder, der blev lagt kl. 3 om eftermiddagen, så ville jeg overhovedet ikke kunne være på min arbejdsplads, og dermed så ville det være meget svært for folk i det hele taget, der har andre arbejdstider, at deltage i det politiske arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Så jeg synes, det er lidt under lavmålet, og jeg kan slet ikke forstå, at det ikke er blevet påtalt, men så gør jeg det i denne sammenhæng. Jeg synes faktisk, at det er lidt under lavmålet.

Men hvad der er endnu værre, det er, at Martin Günter vil altså ikke vente, til et brev bliver delt rundt til medlemmerne, og så citerer han frisk fra brevet nøjagtigt det, som han selv gerne vil.

Jeg bliver nødt til at sige nu til Martin Günter og også til Jens Kjør Christensen, at med hensyn til det, som der blev læst op vedrørende Odense Kommune konkret, der glemmer begge de 2 herrer den bemærkning eller den sætning, som hedder, og jeg skal citere:

»Fondens bestyrelse antager en kunsthistoriker eller en anden sagkyndig person, som vejleder ved kunstindkøb.«

Det var med hensyn til Odense. Og med hensyn til Århus skal jeg så endnu en gang sige, at der står:

»Udvalget for faglig rådgivning af lederen af Århus Kommunes Kunstbygning.«

Hvad er det så, jeg vil med de her 2 citater, både hr. Jens Kjør Christensen og hr. Martin Günter ikke er meget for, at denne forsamlings skal få kendskab til.

Nu vil jeg understrege endnu en gang, at det jo netop dokumenterer, at det foregår med bistand i mindre eller mindre armslængdeprincip i de andre kommuner, mens vi i Københavns Kommune overhovedet ikke har nogen faglige rådgivere med, når vi køber kunst.

Vi har en rådgiver i Københavns Kommune, men Martin Günter og øvrige, som går om fredagen og hygger sig og køber seriøs kunst ind, de ved også udmærket, at den rådgiver først kommer ind i billedet eller ansatte først kommer ind i billedet, i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

det øjeblik at der er købt noget, det er altså simpelt hen en administrativ person, som simpelt hen får at vide, når der er købt, og det vil så også kunne dokumenteres, for det står der også i vedtagterne.

(Kort bemærkning).

Martin Günter (F): Finn Rudaizky fremturer i sin

uverderhaftighed. Han skriver den 10.8.:

»Alle andre større byer, Århus, Odense og Ålborg har stort set droppet politikeres indblanding.«

Nu står Finn Rudaizky her og siger, ja men der er konsulenter. Jeg spørger så, hvad laver de konsulenter, hr. Finn Rudaizky, de rådgiver politikere, altså har de ikke droppet den politiske indblanding.

Kaja Jacobsen (F): Leslie Arentoft gør i sin korte bemærkning for et lille øjeblik siden diskussionen i dag til et spørgsmål om interesse, om hvem der interesserer sig for kunst. Jeg kunne holde et længere foredrag om, hvilke udstillinger jeg foretrækker, hvilke udstillinger jeg sidst var på, hvilken bog jeg sidst har læst om modernismen, og hvilken slags arkitektur jeg holdt af at se på, da jeg var i Barcelona.

Men det her handler altså ikke om mig, det handler ikke om, hvad jeg kan lide, og det handler ikke om, om jeg interesserer mig for det eller ej, det her handler om noget helt andet. Jeg synes, at vi har en vældig syret diskussion i øjeblikket om dette emne.

Jeg vil sige, at flere af dem, der er modstandere af, at vi vedtager at bruge armslængde, de bruger en farlig masse tid på praktiske problemer. Det er jo meget typisk, når man løber ud

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

for principielle argumenter for, hvorfor tingene skal gøres, som de skal gøres, så begynder man at komme med alle de problemer, der sker, hvis man laver tingene om.

Således er det for Jens Kjær det største spørgsmål, hvorfor har vi ikke også diskuteret det her i forbindelse med et andet organ og et tredje organ og hvad med Musikudvalget, og er der nogle, der ved, det eksisterer.

For Leslie Arentoft er det et stort problem, at der muligvis vil blive indkøbt færre kunstværker, selv om det ved han jo ingenting om.

Jeg betragter i virkeligheden begge taleres, de praktiske problemer, de kom ind på, som ren trænering, fordi de er løbet tør for argumenter, og derfor så gider de slet ikke at tage den meget udpindede diskussion her i Borgerrepræsentationen. Der synes jeg, vi skal holde os til det principielle, og så må vi altså lave udmøntningen, løse de praktiske problemer i Kulturudvalget.

Så vil jeg sige, at der, hvor det bliver interessant, når Leslie Arentoft indvender, det er, når han siger, at der kan jo ske det, at de eksperter eller kunstnere eller kunstfaglige, som vi udpeger, de køber noget kunst, vi ikke kan lide. Det kan jo ske, og det er et stort problem. Det synes jeg ikke er et problem, det synes jeg ikke er et problem. Jeg synes ikke, det er et problem, at vi bliver udfordret i den måde, vi ser verden på, og at vi ikke bare ser det, vi gerne vil se hele tiden.

Det er lige præcis essensen i, hvorfor man skal have armslængde, det er, at man skal adskille politik og kunst, fordi ellers så risikerer man, at politikerne lægger en mainstream-linie for, hvordan kunst skal være i Danmark, og det er vi altså ikke interesseret i. Vi er interesseret i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

kulturelt demokrati, og vi er interesseret i kunstnerisk frihed til at udtrykke sig på mange forskellige måder. Det er essensen i den her diskussion, og det er det, vi stemmer om i aften.

Så vil jeg sige en sidste ting, og det er, at der er ikke den ringeste lighed mellem Hitler og Martin Günter, der er heller ikke den ringeste lighed mellem Stalin og Jens Kjøer, det er en fuldstændig misforståelse, at der skulle være nogen lighed mellem dem. Men principperne som armslængde har man ikke til den situation, hvor alting er godt, dem har man til de situationer, hvor tingene ikke er gode.

Jeg synes, vi skal vedtage i aften og holde fast i et meget vigtigt kulturpolitisk princip som er armslængden.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak til Kaja Jacobsen. Man kunne måske få en oversættelse af ordet »syret diskussion«, den er lidt svær i hvert fald for nogle der ikke er 20 år mere. Jeg forstod det i hvert fald ikke.

Lars Ruttors (L): Jeg vil i hvert fald godt støtte formanden i formandens sidste bemærkninger, at det er en syret diskussion. (Munterhed).

Ikke mindst sidste taler, som gav udtryk for, at det her var en principiel diskussion omkring armslængdepolitik og gav udtryk for, at det var en adskillelse mellem kunst og kultur, mellem kunst og politik.

Ifølge Peter Duellund så er det jo altså ikke rigtigt, så er det tværtimod, at man giver mulighed for begge parter, og det er en parterdialog, der finder sted.

Jeg vil sige, jeg vil under ingen omstændigheder medvirke til, at man bare overlader en blankocheck til såkaldte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

eksperter til at købe, hvad de pågældende eksperter mener er det, der skal købes af kunst. Hvorfor skulle jeg dog det. Jeg har på intet tidspunkt, jeg er valgt til Borgerrepræsentationen, der er ikke nogen, der får nogen blankocheck af mig til noget som helst.

Hvis det er Kaja Jacobsens og SF's politik, så synes jeg, de skal gå ud og sige til befolkningen, vi leverer en blankocheck på alle områder, vi frasiger os hver eneste form for indflydelse.

Jeg vil altså bare sige, og der er altså forskel på det der armslængdeprincip. Jeg har i hvert fald forstået, at en lang række, Jens Kjøer og andre og Grete Henrius, at man synes, det er fornuftigt, at der er tilknyttet rådgiver med kunstnerisk ekspertise til de her ting. Det er også det, som blev læst op, og som Finn Rudaizky sagde, det synes jeg er fornuftigt.

På en eller anden måde så tror jeg også, det er i den proces, der er ved de her indkøb. Men en blankocheck det vil jeg under ingen omstændigheder.

Så hvis Borgerrepræsentationen i aften vedtager Kaja Jacobsens forslag, at man i princippet giver en blankocheck, men efterfølgende skal have det udmøntet i Kulturudvalget, så vil jeg bare sige, og det håber jeg bliver bemærket af formanden, så ønsker jeg at bruge min initiativret til, at det kommer tilbage til Borgerrepræsentationen. Og så tager vi en kamp om, om eksperter har blankocheck til at gøre både det ene og det andet, eller om det er Borgerrepræsentationen med ansvar over for det valg, der er foregået, over for københavnernes, der er med til at bevilge og dermed altså også bestemme.

Men jeg kan så i øvrigt også godt se, hvad det er, der foregår.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er stadig væk 3. runde. Jens Kjør Christensen har kun 2 minutter tilbage.

Jens Kjør Christensen (Ø): Tak, det er også alt rigeligt. Altså hvis der på noget tidspunkt har været en dialog i denne debat, så er den i hvert fald for lang tid siden røget ud i Snapstinget. Det er selvfølgelig trist, jeg vil ikke prøve ligesom at lade som om, der er en debat. Jeg har stillet nogle spørgsmål, og folk gider ikke svare på dem, det er også fair nok, sådan er det jo, sådan er det også, når det er sundhedspolitik, vi diskuterer. Der er ikke så meget forskel.

Nå men det her er jo ikke et spørgsmål, som nogle pludselig gør det til, om vores nationale politik, Statens Kunstfond, Musikkråd osv., om det er det, vi er ved at lave om på, det er det overhovedet ikke.

Selve armslængdeprincippet har i praksis alle mulige blandingsformer i virkelighedens verden. Jeg har spurgt efter det, men jeg bliver nødt til det, for ellers aner jeg særeme ikke, hvad jeg skal stemme, og det er jo alvorligt. Når man skal indrette det efter armslængdeprincippet, så er der forskellige modeller.

Så vidt jeg forstår på Finn Rudaizky, som jo ikke er medforlagsstiller, så mener han, at hvis man i princippet gør ligesom i Århus og Odense, så er det den vej, vi går. Er det det, der er meningen, for det er det, citaterne skulle bruges til, altså undskyld lige fra Politiken-kronikken til i dag, det var det, der var afsættet, at Københavns Kommune var så og så anderledes.

Eller er det reelt sådan, og det synes jeg er fair nok, hvis Finn Rudaizky mener det, det er bare til forståelsen, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

fremover så skal vi lave nogle retningslinier, som vi selvfølgelig ikke har nu, omkring, hvem der udpeger de kunstfaglige fra Billedkunsternes Forbund osv., der skal sidde og købe ind efter nogle regelsæt, som selvfølgelig Borgerrepræsentationen fastsætter plus bevilger.

Det er bare for at finde ud af, hvad vi skal stemme om bagefter, det vil være rart, at det ikke bliver så pinligt, at sagen skal tages op igen.

Leslie Arentoft (V): Først til Jens Kjør Christensen. Jeg synes, det er fuldstændig korrekt, vi ved ikke, hvad der ligger i begrebet armslængdeprincip, og jo flere talere man hører udtale sig om dette emne, des mere forvirret bliver man. Jeg kunne så komme med min udlægning, som jeg ser armslængdeprincippet, der gælder det i denne sag om at holde eksperterne ude, det er min udlægning. Så kan vi diskutere det senere, når vi skal til at udmønte tingene i Kultur & Fritid.

Så sagde Kaja Jacobsen noget, som jeg synes var interessant, og det er faktisk en ændring af kulturfondens hele formål. Hvor den tidligere bare havde det lave ambitionsniveau, at man skal forsøge de her plejehjem, vi har, skoler, børnehaver osv., så skal kunsten fremover chokere, vi skal ind og chokere på plejehjemmene. Det er noget med døde grise, der går i forrådnelse, det er faktisk det, der ligger, ja men det er det, det var det, Kaja Jacobsen slog til lyd for.

Og jeg mener, det er forkert, netop her går vi fejl i byen, vi kommer til at fortryde. Jeg tror, det var Ole Hentzen, der sagde, en gang imellem sidder han og får lidt kvalme af at se på det, der hænger derude. Det bliver meget værre, Ole. Undskyld man må ikke direkte ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

2. næstformand (**Bente Frost**): Ikke direkte tale.

Leslie Arentoft (V): Men det bliver meget værre, når det er eksperimenterede avantgardistisk kunst, der nu skal indtage Rådhuset.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (A): Det er jo svært at være rådgiver for Jens Kjør Christensen, når han skal stemme, det er sjældent, det lykkes.

Men det der behandles nu her det er jo ikke nogen

udvalgsbehandling med detaljer, men igen overordnet hvis Jens Kjør Christensen synes, at der ikke skal være politikere, der længere køber kunst ind, så stemmer han for det forslag, og hvis han ikke synes, så stemmer han for det andet. Ellers vil jeg faktisk overlade det fuldstændig til ham selv og til hans egen gruppe.

Men det er klart, at det bliver behandlet i Kulturudvalget og andre steder, og så må man se på formerne.

Men for at lige præcisere fuldstændigt, fordi jeg ved godt, hvad Jens Kjør Christensen gerne vil have, jeg skal sige, men nu vi jeg så sige det for fjerde gang, at Socialdemokratiet går ind for, at der ikke er nogen politikere, der køber kunst ind i København. Det er ud fra den tese der, at det endelige forslag skal udarbejdes.

Ole Hantzen (C): Det der sådan set kaldte mig op, det var Jens Kjør Christensen, fordi han formulerer det faktisk så fremragende glimrende. Med armlængdeprincippet så mener jeg sådan set, at det var så godt, at det burde skrives ind fra Jens Kjør Christensens side. Væk med de der politikere, vælg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

nogle eksperter, politikere bliver enige om retningslinierne, hvorunder eksperterne skal foretage indkøbet på kommunens vegne. Derved så kommer man selvfølgelig ikke ud i det der galimatias, som Leslie Arentoft beskriver med avantgardistisk kunst og løsning af samtlige plejehjemsproblemer ved at føre chokerende kunst ind i plejehjemmene, så de dør hurtigere end den gennemsnitlige liggetid på 3 måneder, eller er det 18 måneder. Altså det har slet ikke været på tale, jeg tror slet ikke, det har været drøftet i Kulturfonden eller i Kultur- og Fritidsudvalget, heller ikke i Borgerrepræsentationen.

Jeg er ganske tryk ved, at der er nogle, der ligesom har kontrol med, hvad eksperterne må have af flårende ting. Jeg kan kun sige, den kvalme, som Leslie Arentoft siger, jeg måtte have haft i spisesstuen, den kan aldrig blive større, end den jeg har haft.

Forslaget af Abderrahman Ben Haddou (C) om, at sagen tilbagevises til Kultur- og Fritidsudvalget blev forkastet med 30 stemmer mod 20.

Forslaget af Preben Møller Hansen (L) om, at man i 2002 laver nul kunstindkøb, og besparelsen på 600.000 kr. puttes i kassen blev forkastet med 37 stemmer mod 8; 5 undlod at stemme.

Forslaget af Kaja Jacobsen (F) om, at fonden foretager køb af kunst efter armlængdeprincippet blev vedtaget med 31 stemmer mod 17; 1 undlod at stemme.

Hermed var de øvrige ændringsforslag bortfaldet.

Mødet 23. august 2001

10) BR 311/01. Repræsentantskabet for Statens Kunstfond
 Indstilling om udpegning af borgmesteren for Kultur- og Fritidsforvaltningen til repræsentantskabet for Statens Kunstfond for perioden 1. november 2001 indtil den 31. oktober 2005.
 (Kultur- og Fritidsforvaltningen)
 Indstillingen blev godkendt.

11) BR 308/01. Rammeplan for gymnasiet og hf-kursus 2000
 Indstilling om, at Rammeplanen i sin helhed godkendes, samt at Rammeplanens økonomiske forudsætninger indgår i grundlaget for forslag til budget 2002.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg ville egentlig godt afløses, men jeg kan også holde min tale herfra, for den er meget, meget kort. Men det er borgmesteren først.

Borgmester **Per Bregengaard**: Det varer kun kort tid, så bliver alle de børn, vi har i folkeskolen, unge mennesker, og en del af dem kommer til at gå i gymnasiet eller på HF. Det vil sige, det bliver et område, hvor der er ekspansion.

Vi er nu ikke i god tid, men i hvert fald ude foreløbig i tide med et idégrundlag for, hvordan man kan udbygge gymnasie og HF, herunder forslag til handleplan for renovering, udbygning og lige sådan belysning af de økonomiske konsekvenser.

Det er et enigt Uddannelses- og Ungdomsudvalg, som står bag dette, og jeg håber, at forsamlingen vil godkende det.

Mødet 23. august 2001

Så må man sige, at planer gør det jo ikke alene, følgen af det her er jo, hvis det skal være meningsfuldt, at der bliver afsat penge til det. Et af de ønsker, der er til budgettet for år 2002, er en start på 10 mill. kr. til at begynde at realisere de her planer.

Så jeg anbefaler sagen til vedtagelse og håber på en positiv opbakning i budgettet til, at vi kan få sat gang i området.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tak til borgmester Per Bregengaard, der er ikke flere, der har bedt om ordet.
 (Protest fra Bente Frost).

Bente Frost (V): Det er da fuldstændig rigtigt, som borgmester Per Bregengaard sagde, at det var en enig indstilling fra Uddannelses- og Ungdomsudvalget, og det er det da stadig, Venstre går også ind for det forslag, der er lagt frem.

Men jeg vil da gøre opmærksom på, at det er utrolig vigtigt, at man inden alt for længe får fastlagt, hvor de gymnasieudbygninger skal finde sted, fordi børnetallet stiger kraftigt. Vi vil også meget gerne have en principiel diskussion om faglokaler, og hvilke former for faglokaler man skal have fremover, området med faglokaler er jo i rivende udvikling.

Hanne Nielsen (A): I København har vi 3 gymnasier, der er bygget helt tilbage i slutningen af 1800-tallet. Det er 30 år siden, at der sidst er bygget et nyt gymnasium, i 1972 blev der bygget 2.

Derfor er det utrolig dejligt og vigtigt med denne rammeplan, der nu lægger op til en række meget vigtige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

pejleværker om, hvordan vi gennemfører både en modernisering af vores eksisterende gymnasier og en kapacitetsudvidelse, og ikke mindst at vi nu også får skabt en mulighed for, at der bliver igangsat en projektkonkurrence om et nyt gymnasium, som meget gerne skulle stå færdigt i 2005 og 2006.

Vi er også i Socialdemokratiet enige i fru Bente Frosts udmeldinger om, at vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi i den forbindelse også får en diskussion om vores faglokaleanvendelse.

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare fra konservativ side tilsige fuld støtte til, at vi hurtigst muligt kommer i gang med denne her kvalificerede diskussion, fordi vi mener faktisk, kapacitetsproblematikken er mere end forsinket, hvis vi skal bare opfylde nogenlunde vores krav om, at der også er lokaler til dem, der skal søge studerende til sin tid.

Så vi er parat, så det er bare med at komme i gang også i relation til faglokaler. Vores umiddelbare prioritet er nok i Ørestaden, vi synes, der kunne være så mange spændende tanker på at lave en store udbygning af et gymnasium her i relation til alle de nye virksomheder og det universitet, der er, og det samspil, der kunne blive derimellem.

Så det skal i hvert fald herfra have nogle positive med på vejen. Vores bagland har drøftet det, de synes, det er positivt, hvis man kunne lave denne samklang, og at den lige, uanset nogle syntes, det er væmmeligt, der er noget, der hedder Ørestad, ikke mindst Enhedslisten har det skidt med det. Så må man ligesom lukke øjnene for det og sige, der er noget jord, det er da også rimeligt, der kunne bygges gymnasier der. Selv om man synes, Ørestaden er en pestilens i al almindelighed, så må man ligesom lukke øjnene der og sige,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

selv om man har stemt imod kloakker, selv om man har stemt mod vej anlæg, og man vil ikke noget som helst og vandafledningsproblemer, så kræver et gymnasium altså også sådan nogle ting derude.

Så luk øjnene og lad os se at komme i gang og få det lagt der, hvor det skal ligge.

Indstillingen blev godkendt.

12) BR 327/01. Skolebestyrelsen ved Heimdalsgades Overbygningskole

Indstilling om, at forsøgsordningen med øget elevindflydelse i skolebestyrelsen ved Heimdalsgades Overbygningskole (HGO) godkendes, at der afholdes valg af forældrerepræsentanterne på skolen samtidig med de ordinære valg i foråret 2002, hvorved funktionsperioden afsluttes allierede 1. april 2002 for 2 af repræsentanterne, mens de øvrige fortsætter til foråret 2003, samt at ændring af bilag II om skolestrukturen til vedtaget for styrelsen af Folkeskolen under Uddannelses- og Ungdomsudvalget godkendes.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester Per Bregengaard: Ole Hentzen mener, det er spild men jeg synes, når der er nogle vigtige og markante sager, så skal man lige op og give det et par ord med på vejen, og det synes jeg, spørgsmålet om skolebestyrelse på Heimdalsgades Overbygningskole er. (Ole Hentzen: Vi er enige). Nå, det er en god sag, det er en ny skole, hvor man lægger vægt på elevindflydelse og opbakning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Det er fantastisk, at det er røget gennem ministeriet, at her bliver eleverne en stor gruppe i skolebestyrelsen.

Ole Hentzen (C): Jeg ved godt, det er valgår, men altså borgmesteren må da for pokker kunne læse en indstilling, den er fuldstændig enig, den er rost af alle, og alle er enige om, at det er en enestående chance, så at begynde at tage vores tid med at begynde at reklamere for sig selv på en sag, alle er enige om, det er lidt pladder.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om jeg skal ringe ind nu til afstemning? Det er ikke tilfældet. Indstillingen blev godkendt.

(Protokolbemærkning eller stemmeforklaring ??)

13) BR 333/01. Københavns Voksenuddannelsescenter (KVUC)
Indstilling om, at der i henhold til § 12 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre med virkning fra den 1. januar 2002 etableres en ny enkeltfagsinstitution under navnet Københavns Voksenuddannelsescenter (KVUC), at voksenuddannelsescenteret VUC-København nedlægges med virkning fra samme dato, at Vesterbro Enkeltfags-HF nedlægges med virkning fra samme dato, at den nye institution ledes af en forstander og to viceforstandere, som udgør centerets ledelse. En af viceforstanderne vil samtidig være souschef, at der i forbindelse med oprettelsen af den nye struktur oprettes en åben voksenvejledningsbutik, således at voksne uddannelsessøgende kan henvende sig direkte på én adresse med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

henblik på uddannelsesvejledning, samt at stillingen som forstander for den nye institution opslås. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Nu tror jeg, jeg får lov til at gå herop af Ole Hentzen, fordi denne sag er der uenighed om, men det vil jeg altså også godt have lov til at profilere mig i.

Sagen om sammenlægning af VUC og enkeltfags-hf på Vesterbro vil jeg sige, den er uhensigtsmæssig. Vi får en mammutinstitution, hvor man får svært ved at fungere som et netværksfællesskab. Det bliver svært med 180 lærere på denne institution og ligesom skulle fungere sammen. Man kan frygte, at der sker en bureaukratisering af styringen af skolen, de pædagogiske diskussioner osv.

Stordrift kan være en fordel, men der findes også stordriftsulemper, og jeg mener, det er en ulempe at have skoler på denne størrelse. Det er et element.

Det andet element det er spørgsmålet VUC og enkeltfags-hf, er det en god idé, at de er sammen. Der må man sige, at de har forskellige kerneydelser, de repræsenterer meget forskellige uddannelsesmiljøer, og de har forskellige eksterne samarbejdspartnere. Hf er primært for unge mennesker, som skal ind på en uddannelse og mangler point i denne sammenhæng. VUC er primært kun for folk, der typisk er ældre end den her gruppe, det er typisk folk, som mangler fuldførelsen af en folkeskoleuddannelse i den sammenhæng, vi har det i dag. Der er samarbejde med virksomheder, institutioner osv.

Jeg frygter, at de her samarbejdsrelationer ikke vil kunne blomstre på samme måde, hvis man indgår i et større fællesskab, som er domineret af hf-dele.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Der er nogle, der har snakket om, at det er vigtigt med sammenhæng mellem de to, forstået på den måde, at kursisterne ligesom vokser op fra VUC og derefter tager hf-uddannelsen. Det er kun tilfældet i meget begrænset omgang, og erfaringerne fra andre steder i landet, hvor institutionerne er sammenbragte, men altså ikke når op på den her kaliber, er, at der ikke er den store sammenhæng forstået på den måde, at folk vokser op igennem systemet, går måske på VUC i nogle fag og enkeltfags-hf i andre fag. Fordi så kunne man begynde at snakke om nødvendigheden af så meget sammenhæng, så der skulle være en sammensmeltning af institutionerne.

Dermed ikke sagt at man selvfølgelig ikke kan samarbejde mellem hf og VUC-delen omkring de nødvendige dele, det er det, man har praktiseret i den forgangne tid, og det kan man også praktisere fremover, hvis man bevarer de 2 institutioner.

Det jeg står her og siger med erfaringer fra andre steder, det fremgår af en evalueringsrapport, og evalueringsrapporten anbefaler et samarbejde med institutionerne og absolut ikke en sammenlægning.

Der er tit blevet argumenteret for en sammenhæng mellem sammenlægningen af institutionerne og så oprettelsen af en vejledningsbutik, en voksenvejledningsbutik. Den sammenhæng er der ikke, Enhedslisten er tilhænger af, at man laver en sådan uddannelsesvejledningsbutik, hvor man kan gå ind og få vejledning, få gode råd til, hvor man kan søge hen. Det er fornuftigt at samle det under en samlet hat for de her institutioner, men måske også at føre andre funktioner ind i vejledningsbutikken, sådan så spørgsmål om skolegang, spørgsmålet også om uddannelse i forlængelse af det her er nogle ting, man kan få løst på ét sted.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Så der er ikke en sammenhæng mellem sammenlægningen og så spørgsmålet om vejledningsbutikken.

Jeg vil anbefale, at man stemmer imod de første 3 »at«er, og at der bliver stemt for 5. »at« omkring oprettelsen af vejledningsbutikken.

Hanne Nielsen (A): Når vi nu om lidt træffer beslutning i denne sag, så finder en forudgående proces, der har fundet sted, sin foreløbige afslutning.

Men der skal ikke være tvivl om, at der med etableringen af den her nye institution Københavns Voksenuddannelsescenter, i daglig tale kommer den til at hedde KVUC, ligger der et utroligt stort og vigtigt arbejde foran både forvaltningen, de involverede parter, og her tænker jeg specielt på ledere og medarbejdere, for at denne organisation kan falde fornuftigt og rigtigt på plads.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi i Socialdemokratiet glæder os over, at vi nu endelig kan træffe en beslutning i denne sag. Det gør vi, fordi vi mener, at det er uhyre vigtigt, at alle voksne københavnere, der af mange og meget forskellige årsager har brug for eller blot efterspørger et tilbud om uddannelse. De skal have den letteste vej at gå for at finde rundt i de mange tilbud, som voksenuddannelserne rummer.

I den forbindelse ser vi meget hen til, at indstillingens 5. »at« bliver til virkelighed. Vi ser frem til, at når der nu endelig findes én entydig indgang, det vil sige en adresse, hvor jeg som borger kan henvende mig, når jeg skal have oplysning eller vejledning om, hvor jeg finder den rigtige uddannelse, som kommunen kan give mig et tilbud om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Vi så i Socialdemokratiet meget gerne en meget bredere vejledningsenhed, der også rummede oplysning og vejledning om bl.a. arbejdsmarkedsuddannelserne, de mellemlange og videregående uddannelser, og her kunne jeg fortsætte.

Man har i Malmø et projekt, som har løbet i et par år, og det viser sig, at utroligt mange borgere i Malmø, det er faktisk 60.000 om året, går inden for i deres vejledningsenhed for at søge oplysning og vejledning om efter- og videreuddannelse. Det synes jeg også godt, vi kunne fortjene i København.

Vi mener helt klart, at mulighederne for sådan en større vejlednings- og oplysningsenhed skal undersøges. Det ligger faktisk i tråd med ?-reformens intentioner om, at der skal ske en løbende opkvalificering og kompetenceudvikling af alle for at kunne modsvare de krav, som arbejdsmarkedet vil efterspørge i fremtiden.

Når jeg så læser høringssvarene, synes jeg, at det er tankevækkende, at det er personaleorganisationerne, der meget konkret tager afstand fra denne nye organisation og entydigt peger på og anbefaler, at der kun finder et formaliseret samarbejde sted parterne imellem. Men dog er positiv over for vejledningsenheden.

Evalueringsrapporten peger ikke direkte på anbefalinger om en sammenlægning, men anbefaler samarbejdsmodellen. De 3 ledere anbefaler ligeledes samarbejdsmodellen.

Men når nu jeg tænker tilbage på tiden før samarbejdsprojektets etablering, så synes jeg ligeledes, det er tankevækkende, at dette samarbejde institutionerne imellem kun kunne komme i stand ved en politisk beslutning, og da der blev afsat ressourcer til dette.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Ikke desto mindre så har alle parter været utroligt glade for at have deltaget meget aktivt og har fået meget udbytte af det arbejde, der er foregået i projektperioden. Det har alle parter i hvert fald givet udtryk for over for mig.

Når nu vi ad lovgivningens vej, fordi jeg var sådan set parat til at anbefale samarbejdsmodellen, som den var lagt op fra ledergruppen, men når vi nu ad lovgivningens vej ikke kan få lov til at fortsætte med den samarbejdsmodel, hvad er så mere naturligt end, at vi anbefaler etableringen af KVUC.

Vi i Socialdemokratiet tror nemlig på, at alle kan profitere af, både elever og lærere, at der nu skabes et uddannelsesmiljø, der kan inspirere til og udvikle voksenuddannelses tilbuddene i København i respekt for hinandens målgrupper.

Bente Frost (V): Venstre synes også, det er en god idé, at vi nu starter på sammenlægningen af nogle af disse voksenuddannelser. Vi havde gerne gået noget længere, vi vil gerne på sigt have, at alle voksenuddannelser i København har den samme portal, går ind ad den samme dør, og så kan de spredes ud til de uddannelser, hvor det nu passer.

Vi mener, det er meget svage personer, som måske gerne vil have noget efteruddannelse, men som har svært ved at skue igennem alle de ord, der bliver brugt. Alle disse forkortelser, hvad tilbyder disse, er det noget, jeg kan klare. Derfor synes vi, det er utrolig vigtigt, at man får en samlet indgangsportal til alle former for voksenundervisning i København.

Vi er i hvert fald glade for, at vi har taget det første skridt, og vi kan så håbe på, at undervisningsministeren bliver begejstret for det, der foregår også andre steder i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

landet og derfor vil være med til, at vi åbner dørene for at få flere uddannelser ind under den fælles hat.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Socialdemokratiet glæder sig over beslutningen, men jo ikke helt over karakteren af beslutningen, idet I jo egentlig helst, opfatter jeg, ville have haft noget andet, som så ikke kunne lade sig gøre.

Men hvorfor så vælge noget, som møder så meget modstand, samarbejde ja, men hvorfor en sammensmeltning. Det er meget forskellige tilbud, der er tale om, det er vi alle sammen klar over.

Mon ikke kursisterne har størst glæde af denne forskel, hvis den også afspejler sig i hele ledelsen, hvis den simpelt hen gennemsyrrer den måde, som tingene bliver organiseret på. Der er i øvrigt heller ikke økonomiske fordele, og vi afventer også en hf-reform.

Voksenvejledningsbutikken den er jo sådan set vedtaget uafhængigt af det her. Vi kan sagtens have en voksenvejledningsbutik, uden at vi har denne her sammensmeltning.

Venstre vil jeg bare sige, normalt er Venstre jo meget stor tilhænger af valgfrihed, men den valgfrihed skal kursisterne åbenbart ikke have, fordi man ikke tilltror dem evnen til at kunne vælge selv. Tja.

Louise Frevert (O): Jeg synes, det er en glædens dag, når man har siddet i Centerrådet nu igennem mange år og har arbejdet med dette projekt.

Det var faktisk Per Bregengaard, der fik mig på talerstolen, idet han faktisk direkte spurgte, om man syntes, det var en god idé at slå dem sammen, fordi man måske ikke ville få det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

rette pædagogiske indhold ud af sammenhængen. Jeg tror tværtimod, at de forskellige grupper, der vil være samlet under ét tag, netop vil have glæde af de pædagogiske tiltag, man kan gøre, når forskellige grupper er samlet. Bare tænk på folkeskolen, hvor man er sammen fra 0. klasse op til 3. g i de skoler, som har både gymnasie og folkeskole knyttet til hinanden.

Jeg synes også, det er en god idé kun at have én leder, fordi der har været for mange små institutioner, hvor man har haft et indtryk af, at det har været ligesom en form for magtkamp, at det har været de forskellige ledere, der skulle sidde på taburetterne. Så jeg er faktisk meget, meget glad for, at det har fået den her udvikling, som det har fået.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg synes, den politiske debat om sammenlægningen er fattig. Altså Hanne Nielsen og til dels også Bente Frost taler varmt om denne her vejledningsbutik, som der ikke er konflikt om, det er en god idé.

Når det kommer til at begrunde, hvorfor man skal sammenlægge VUC og enkeltfags-hf, så siger Hanne Nielsen, det eneste, hun siger, det er, at det er naturligt. Men det er da ikke nogen politisk begrundelse, at noget er naturligt, hvori består det naturlige.

Bente Frost siger, ja men man kan lettere finde rundt i, om man nu skal tage skolegang på folkeskoleniveau eller på hf-niveau, det kan man lettere finde rundt i, hvis alt hedder det samme. For mig at se må det da skabe mere forvirring, at alt hed det samme, i stedet for at det hed noget forskelligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Men i det hele taget så er det der med, om det nu er navne eller ej, det tror jeg ikke er særlig betydningsfuldt.

Til Louise Frevert kan jeg oplyse, at vi altså ikke har nogen folkeskoler, der går fra børnehaveklassen op til 3. g. (Louise Frevert: Der er nogle privatskoler). Nå, der eksisterer nogle privatskoler. Så vil jeg gøre opmærksom på, at de privatskoler er nogle enheder, som er mindre end dette sted, og så vidt jeg ved, så fungerer de temmelig separat med en folkeskoleafdeling og en gymnasieafdeling på de her privatskoler.

Så jeg har ikke fundet begrundelserne i, hvorfor det er en god idé at slutte de her 2 institutioner sammen. Jeg har prøvet at forklare, hvorfor det er en dårlig idé, men det bliver der ikke argumenteret i forhold til.

Så vil jeg gøre Hanne Nielsen opmærksom på, at de eneste, der går ind for en sammenslutning, det er VUC-bestyrelsen. De ansatte er imod, og de 2 andre, nemlig enkeltfags-hf og Efterslægten de udtaler sig ikke rigtigt, om det er en god eller en dårlig idé med denne sammenlægning.

Så de eneste, der går ind for sammenslutningen, det er VUC's bestyrelse.

Så ligger der et brev fra forretningsudvalget for Pædagogisk Råd og klubbestyrelserne for enkeltfags-hf'et. De stiller nogle spørgsmål til sidst, om de indgår i sammenlægningsplanerne, om det er et led i en større kabale med at skaffe mere plads til folkeskolekapacitet, og om det er meningen, at voksenundervisningen skal flyttes et andet sted hen, således at kursus i Helgolandsgade kan sælges, og Gasværksvejens Skole kan genoprettes som folkeskole.

Der vil jeg sige i de diskussioner, som vi har haft, både dem jeg har haft med forvaltningen, og dem vi har haft i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

udvalget, der har det på intet tidspunkt indgået, at dette er et led i at lave Gasværksvejens skole om til folkeskole og at sælge Helgolandsgade og at flytte dette kursus et andet sted hen.

Så det er altså ikke indgået i udvalgets arbejde og i det arbejde, der er foregået, det vil jeg godt fortælle herfra.

Men jeg forstår da godt, at de ansatte kan stille den her slags spørgsmål, fordi det er berettiget at spørge, hvad er egentlig meningen med denne sammenslutning. Men jeg tror ikke meget på, vi får den oplyst i aften, fordi der er nogle, der har lagt sig fast på det her efter min opfattelse uden egentlig at sætte sig ordentligt ind i det.

Hanne Nielsen (A): Jeg nævnte i mit indlæg, Per Bregengaard, at jeg syntes, det var en naturlig beslutning at træffe, når man nu ikke kan lave den samarbejdsmodel, som vi faktisk var positive overfor og gerne havde set gennemført. At den ikke kunne lade sig gøre, det er en ministeriel beslutning, vi har faktisk søgt om dispensation, vi fik den i projektperioden, men kunne ikke videreføre den model. Så derfor mener jeg, det er naturligt.

Så nævnte jeg faktisk i mit indlæg også nogle fordele. Det kan da godt være, at Per Bregengaard synes, de er tynde, men det må så være. Men jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man fra lærernes side i hvert fald kan være med til at udvikle også de pædagogiske miljøer, som de unge efterspørger. Altså i dag er det jo anderledes undervisning, der foregår, end der gjorde for 10 år siden, da man valgte at skille miljøerne ad.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

Bente Frost (V): Sat sig ind i sagen eller ej, det er vel et postulat, der udelukkende må stå for borgmester Per Bregengaards egen regning.

Charlotte Klitgaard siger, at det er lidt underligt, ikke sådan at det ord blev brugt, men at man i Venstre går ind for valgfrihed. Det mener jeg da afgjort ikke, at vi bremser med dette forslag. Tværtom mener jeg, at man giver de forskellige borgere i byen en meget større frihed ved, at de får en meget bedre oplysning og derved selv kan vælge, hvad det er, der passer i deres situation.

Så det mener jeg altså ikke er korrekt.

1. - 3. »at« blev godkendt med 31 stemmer mod 18.

Den resterende del af indstillingen blev godkendt med 49 stemmer.

14) BR 328/01. Udtalelse til Indenrigsministeriet over hjemmehjælpen

Indstilling om, at udkast til udtalelse i anledning af en klage fra borgerrepræsentant Louise Frevert, Dansk Folkeparti, over hjemmehjælpen i Københavns Kommune frensendes til Indenrigsministeriet.
(Sundhedsforvaltningen)

Borgmester **Peter Martinussen:** Som det fremgår af dagsordenspunktet er der her tale om, at forsamlingen skal vedtage en udtalelse til Indenrigsministeriet på baggrund af en klage over den, må man sige, i forvejen meget omdiskuterede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

hjemmehjælp i Københavns Kommune. Det kunne sikkert give anledning til en lang debat.

Jeg vil starte et andet sted og sige, som formalia er, så er det jo sådan, at når Indenrigsministeriet henvender sig til os, jeg skal vende tilbage til lidt omkring datoen i denne sag specielt, så er det sådan, at fagforvaltningen faktisk laver en indstilling til udtalelse, som bliver behandlet i denne forsamling og derfor passerer sagen normalt ikke fagudvalget.

Det har jeg hørt, at der er nogle, der synes er lidt underligt. Det synes jeg egentlig også og måske ikke mindst i denne sag lige nu, hvor hjemmehjælpen jo i forvejen jo er til debat på godt og ondt, var jeg nær ved at sige, også i Sundheds- og Omsorgsudvalget og ikke bare her i forsamlingen. Derfor vil jeg egentlig starte med at sige, at jeg ved forhandlingernes afslutning vil foreslå sagen henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg håber så, det måske kan medvirke til, at vi heller ikke tager en unødvendigt lang debat om hjemmehjælpen i aften, ikke fordi emnet ikke er væsentligt, men fordi det kunne være meget godt at diskutere det her videre i den kontekst, der er i udvalget, hvor vi i øvrigt, og jeg vil selvfølgelig sørge for udvalgets tiilslutning, og den regner jeg med at få i denne sag, at sagen kommer på dagsordenen allierede på mandag, således at vi kan drøfte den i sammenhæng med nogle andre ting, vi har omkring hjemmehjælpen på dagsordenen.

Dette først sag til beroligelse, håber jeg, for en række og måske også for at korte debatten af, og så skal jeg i øvrigt også gøre det kort her og gøre mit bedste for ikke at yppe kivi i aften om dette emne.

Men bare sige, at omkring datoerne er der nogle, der har spurgt, hvordan man kan, når man nu som klager indgiver en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

klage den 27. april, at den så først kommer på dagsordenen her. Til det vil jeg så bare stillfærdigt sige, og det skal nok blive belyst nærmere også i skriftlig form til udvalgsmedlemmer og andre, der måtte ønske det, at som sagt er forretningsgangen den, at Indenrigsministeriet henvender sig til Borgerrepræsentationens Sekretariat, der igen henvender sig til den pågældende fagforvaltningen, i dette tilfælde Sundhedsforvaltningen og beder om at få en udtalelse til brug for sagens behandling.

I denne sag, hvor Louise Frevert indgiver klagen den 27. april, tror jeg, det er pr. fax til ministeriet, der får Sundhedsforvaltningen en henvendelse om sagen den 21. maj med et brev fra Borgerrepræsentationens Sekretariat med anmodning om en udtalelse i sagen. Jeg skal sige til Borgerrepræsentationens Sekretariats undskyldning, at de modtager sagen fra Indenrigsministeriet den 17. maj, så det er heller ikke der, at sagen er blevet trænet.

Når jeg siger det nu, så er det, fordi sagen på den baggrund rent faktisk først kommer for dagens lys helt uanset alle andre debatter om hjemmeplejens tæt op mod det sidste møde i Borgerrepræsentationen inden sommerferien. Ja, det var faktisk sådan på grund af Kristi Himmelfartsdag og Pinsen og andre gode ferieperioder, som vi nød i foråret, at der blot var 6 reelle arbejdsdage at gøre godt med.

På den baggrund, og da der jo rent faktisk er ganske meget i gang i hjemmeplejens, som det også fremgår af indstillingen, ja, så vurderede man i forvaltningen, at det ikke var rimeligt og muligt at nå at lave en ordentlig udtalelse om klagen. Det vil faktisk være en forkert behandling af en klage, når man tænker på sagens kompleksitet og omfang, så den kunne det sidste borgerrepræsentationsmøde inden sommerferien.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Det er så den korte formelle årsag til, at vi først tager sagen på i dag. Det her føler jeg lidt trang til at sige, inden nogen nu vil påstå, at man her i huset i den ene eller anden del af forvaltningerne har ønsket at holde denne sag tilbage, det er der ikke nogen, der har.

Så vil jeg ellers nøjes med her i dag at sige, at sagen i øvrigt belyser mange af de udviklingstiltag, der er i gang i hjemmeplejen, det var vi også inde på i mange indlæg, herunder jeg og mange andre, i budgetdebatten torsdag-mandag, så det skal jeg ikke gentage her.

Men sige, at jeg egentlig er glad, normalt er man jo ikke glad for klager, jeg er heller ikke glad for alt, hvad der ligger til grund for denne klage af reelle problemer i hjemmeplejen, bestemt ikke. Men jeg vil sige, det egentlig er en meget kærkommen lejlighed til også her at få dokumenteret, hvad det egentlig er, vi har gang i, ud over, som jeg tror, klageren også har noteret sig, at der altså er forskel på de aflysningsniveauer, der dengang var i debatten, og det er ikke, Louise Frevert, der har fundet på dem, men som kørte i medierne og andre steder og så det, der er det reelle billede. Det reelle billede skal vi have gjort noget ved, og det er vi godt på vej med.

Så har jeg lyst til også at sige, når jeg nu har bemægtiget mig talerstolen, det er sådan et godt sted at give meldinger til forsamlingen, kan man jo sige, at vi havde jo forrige fredag en lang række repræsentanter fra næsten alle partier i Borgerrepræsentationen, stort set alle sammen, et møde om en del af denne problemstilling, nemlig det der hedder ensartet serviceniveau, og hvad der skal ligge i det, og den meget forkætrede håndbog for ældreområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

På det møde lovede jeg, at vi ville udarbejde en tekst, som forhåbentlig, man skal jo være optimist, kunne danne baggrund for en meget bred tilslutning til principperne bag vores hjemmepåse. Så diskuterede vi i øvrigt i budgetsammenhæng serviceniveau og herunder ressourcer, og det skal jo også hænge sammen med det, man ønsker for hjemmepåsen.

Jeg vil bare sige, at den diskussion er ikke glemt midt i budgetdebat og andet, men der har selvfølgelig også været andre ting at forholde sig til også fra sundhedsforvaltningen, det er der næsten dagligt, kan jeg sige. Og på den baggrund er den tekst ikke kommet ud til partierne endnu, den skal nok komme.

Jeg håber fortsat, uanset hvor mange der vil være med i et budgetforlig, det skal jeg ikke afgøre her, at der er mange, der vil være med til at vedtage de her principper og også sikre, at vi har et ordentligt grundlag for udmålingen af vores serviceniveau.

Som allersidste bemærkning, jeg vil tillade mig at give med her i debatten, og den kan vi så også vende tilbage til ved fremtidige lejligheder, det er, at jeg har selvfølgelig også noteret mig, at mange allerede nu er ude med ønsket om nye store konsulentundersøgelser af hjemmepåsen i København. Til det vil jeg bare stillfærdigt sige, at vi har altså en lang række tiltag i gang, der har været ganske mange analyser af den måde, sundhedsforvaltningen har styret, ikke mindst sin økonomi på. Derfor vil jeg indstændigt appellere til forsamlingen om, at man overvejer, om det er nye store dyre konsulentundersøgelser, der er brug for.

Jeg vil til gengæld klart give udtryk for, og det vil også indgå i den tekst, der kommer rundt, at der er brug for, at vi fortsat det, der med et frygtelig nudansk ord hedder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

benchmarker, altså måler og vurderer vores indsats i forhold til det, der foregår i sammenlignelige kommuner i landet. Her tænker jeg primært på Århus, Odense og Ålborg, hvor i hvert fald den første af de 3 kommuner også har fyldt ganske meget i debatten. Det bør vi efter min mening gøre.

Men ellers vil jeg faktisk i almindelighed bede om, at der også bliver noget arbejdsrio, så vores hjemmepåse kan køre på det grundlag, vi har, med det serviceniveau, som vi politisk lægger ansvar til, det tror jeg er nødvendigt.

Louise Frevert (O): Jeg vil da allerførst have lov til at kvittere for borgmesterens meget kloge disposition med at få sagen sendt i udvalg. Det synes jeg er meget fornuftigt, fordi der er så mange ting, der ikke er belyst, så det vil jeg godt have lov til at kvittere for.

Men jeg bliver også nødt til at sige, at jeg synes, det er ganske uanstændigt, at det har taget så lang tid, før jeg har fået et svar på min klage. Jeg ser frem til, at jeg på mandag allerede kan få en redegørelse for, hvorfor sagsforløbet har været så langsomt, fordi jeg synes, det er utilstedeligt.

Og at der kun var 6 hverdage til at kunne behandle sagen, det synes jeg faktisk er måske en lidt lemefærdig og dårlig undskyldning i det, jeg ved jo, at man mange gange kan få sager på dagsordenen samme dag, hvis det har en meget stor betydning og reel betydning for forsamlingen og hele strukturen i en forvaltning. Det vil jeg nok sige, det har denne sag jo absolut.

Selve fremstillingen er jo faktisk første gang, man ser på skrift egentlig et sagsforløb om, hvad der egentlig er foregået i det her. Jeg synes, det er en vældig god måde at få en oplysning på, men det er da til gengæld også en meget

København's Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

vattet måde at fremstille tingene på, fordi der er jo ikke noget, der sikkert er forkert, men der er jo altså nogle ting, som jeg synes, man kan pointere meget klart, specielt når man tager i betragtning, at socialminister Henrik Dam Kristensen har sagt, at det efter hans opfattelse er meget væsentligt, at ældreområdet skal sikre de ældres tryghed i den sociale indsats. Det har han udtalt allerede den 4.4.

Jeg har adskillige andre citater her fra socialministeren, som er:

»Det er klart i strid med loven at undlade at levere den ydelse, som de ældre har fået tildelt.«

Jeg vil nok sige, at når man så læser det her, så er der så mange ting, som kunne have været gjort anderledes, det ved vi godt, men det er også helt i strid, det er dog ikke muligt at få et præcist tal herfor, men det betyder, at antallet af aflyste besøg reelt er lavere end de 1,6 pct. Det er også i strid med det, som er blevet lovet.

Der er også edb-systemer, der ikke har fungeret, så man ikke har kunnet få de reelle opgørelser, det er også alt for ringe, det er fuldstændig uacceptabelt.

Så jeg er glad for, at vi kan få den henvist til udvalget. Men jeg vil ikke undlade at sige, at jeg vil have et ændringsforslag til punktet, hvori jeg vil bede om, at sagen bliver henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget, inden den bliver forelagt for Borgerrepræsentationen igen, skal den sendes til udtalelse i Borgerrepræsentationens Sekretariat vedrørende det forvaltningsretlige indhold for at være sikker på, at det er korrekt formuleret. Idet jeg mener ikke, at en forvaltning altid er i stand til måske at kunne udtale sig korrekt, ikke for at insinuere noget, men det er svært at undersøge sig selv ganske simpelt.

København's Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Desuden har vi også en protokolbemærkning, idet vi selvfølgelig ikke mener, at forvaltningen har levet op til de forpligtelser, de har, som vil lyde som følgende:

»København's Kommune erkender, som socialminister Henrik Dam Kristensen har udtalt, at have brudt loven, idet kommunen desværre ikke har formået at leve op til de foreliggende underskrevne serviceaftaler. Det er beklageligt, at der ikke har været sammenhang mellem den hjælp, der har været visiteret til, og den hjælp, der er blevet visiteret til de ældre.

København's Borgerrepræsentation skal samtidig tilkendegive, at det naturligvis er op til Indenrigsministeriet som tilsynsførende at placere ansvaret for de manglende ydelser.

Borgerrepræsentationen skal også tilkendegive, at der i Borgerrepræsentationen er vilje til nu at få rettet op på den manglende hjælp til de ældre, og at Borgerrepræsentationen meget beklager den nuværende situation på ældreområdet i København's Kommune.«

Det er klart, den udtalelse og den protokolbemærkning vil jeg meget gerne have diskuteret i udvalget på mandag.

Foreløbig vil jeg som sagt kvittere for, at vi kan få en saglig diskussion i udvalget.

Lars Rütters (L): SOL er ikke medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, så vi vil egentlig godt have svar på et par modsigelser, som vi finder, at der ligger i den svarskrivelse, der på nuværende tidspunkt ligger på Borgerrepræsentationens bord.

Først og fremmest drejer det sig om, at der har været registreret, at der har været 74 pct. af den lovede hjælp, det er det tal, som Louise Frevert fra Dansk Folkeparti henholder sig til. Så bliver der svaret i skrivelsen, at dette system er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

der problemer med med registreringer, hvorfor der optræder en forskel mellem antallet af visiterede timer og antallet af udførte timer. Jeg synes, det er vigtigt i denne alvorlige sag for Københavns Kommune, sådan som borgmesteren også er inde på, at der kommer dokumentation for det her.

Jeg har forsøgt at se gennem bilagene, jeg har ikke set, at der skulle være et bilag for, hvordan og hvorledes det har været med de aflyste timer fra hjemmehjælpen. Så det vil jeg bede om, for det må man vel være i besiddelse af, at dette bilag kommer frem, så det kan dokumentere det, som forvaltningen hævder.

Jeg er helt enig med borgmester Peter Martinussen, det her skal dokumenteres. Men det er ikke en dokumentation at skrive i en skrivelse til indenrigsministeren, at man ikke mener, det registersystem, man har, ikke er godt nok, fordi så må man sidde inde med en viden, som dokumenterer noget andet, og det må kunne fremlægges i et bilag.

Jeg mener også, at man i denne svarskrivelse til Indenrigsministeriet omkring denne alvorlige anklage, der har været rejst mod Københavns Kommune, hvor socialminister Henrik Dam adskillige gange har hævdet, at det er ulovligt det, der foregår med hjemmehjælpen i Københavns Kommune, at man forholder sig til det.

Er det korrekt, at det er ulovligt, som socialministeren hævder, så skal der i hvert fald ske et eller andet, eller mener man ikke, det er ulovligt, så vil jeg i hvert fald gerne se dokumenteret, hvorfor man ikke har den opfattelse, som socialministeren har.

I afslutningen af skrivelserne bliver der anført, at man har handlet ud fra, hvad der har været fastsat i kommunens eksisterende socialplan fra 1997 samt Sundheds- og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Omsorgsudvalgets beslutning fra april, hvor det blev fastsat, at al hjælp skal gives på grundlag af en individuel vurdering med afsæt i et generelt niveau, hvor hjælp til indkøb skal gives en gang om ugen, hjælp til rengøring en gang hver 14. dag, hjælp til tøjvask en gang om måneden og hjælp til bad en gang om ugen.

Jeg erindrer, at der var en udsendelse i Profilen, hvor borgmester Martinussen var i interview. Jeg bed udtrykkeligt mærke i, at intervieweren blev ved med at udsperge om det der med tøjvask en gang om måneden, om det var rimeligt. Der forstod jeg på borgmester Peter Martinussen, at det var ikke vedtaget, det var ikke vedtaget. Egentlig så ønskede Peter Martinussen noget andet.

Nu står der her, at det har Sundheds- og Omsorgsudvalget besluttet i april i år. Jeg har forsøgt at finde bilaget, men det er muligt, der er jo mange bilag, at jeg har overset et eller andet. Jeg har fundet frem til et bilag fra den 26. marts, hvor der står, at beslutningen blev udsat. Jeg har beklageligvis ikke kunnet finde beslutningsprotokollen, hvor det står helt klart, at man i Sundheds- og Omsorgsudvalget er nået frem til denne her meget kraftige forringelse, som jeg mener det, og som der har været kernepunktet i hele kritikken.

Så derfor vil jeg også godt bede om og meget hurtigt, at jeg i hvert fald får tilsendt den pågældende beslutningsprotokol, som man kan se dokumentationen for, det som der står hævdet her i brevet. Jeg synes ikke, at man kan fremsende til Indenrigsministeriet, uden at det meget klart og tydeligt fremgår, at det er noget, som Sundheds- og Omsorgsudvalget har besluttet.

Så vil jeg i øvrigt sige, så er jeg i øvrigt overrasket over, at det har fundet sted, for hele det oprør, hele det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

oprør, der har været her i sommeren og op til vores budgetdrøftelser i Københavns Borgerrepræsentation har jo lige præcis været oprør imod det, som Sundheds- og Omsorgsudvalget åbenbart har besluttet i april måned.

Det jeg så står uforstående overfor det er, hvorfor er der ikke nogen som helst medlemmer, det kan være borgmester Peter Martinussen, formanden, det kan være andre medlemmer, der er trådt frem under den flere timer lange drøftelse, vi har haft, og sagt, ja men det har vi, jeg ved ikke, om det har været i enighed, eller hvordan det har været, besluttet på det og det tidspunkt.

Det vil jeg sige, det vil i hvert fald klæde, og det forventer jeg, jeg må da gå ud fra, at det er korrekt, at det er blevet besluttet i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det vil altså klæde de pågældende partier, der står bag flertallet omkring det her, at de står frem og siger, det har vi gjort.

De pågældende partier ved jo udmærket godt, at det er jo det, de ældre har gjort oprør imod, og så mener jeg, så må de pågældende partier med formanden Peter Martinussen i spidsen gå ud og forklare, og ikke sådan, som jeg i hvert fald forstod det, at det havde man ikke vedtaget. Det kan jeg sådan læse ud af det her, det har man altså vedtaget, det synes jeg ikke kan være rigtigt.

Jeg vil gerne bede om, at når man fremsender sådan noget, så er der dokumentation for det, og jeg vil gerne bede om, at den beslutningsprotokol, hvor det her fremgår, at det får jeg i hvert fald tilsendt, så jeg har en mulighed for efterfølgende at gå ind i debat her i Borgerrepræsentationen med de partier, som åbenbart ligger bag denne beslutning. Jeg troede rent faktisk efter profiludsendelsen, at det havde man aldrig vedtaget, men det kan jeg altså forstå ud fra det her, det har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

man altså. De pågældende partier har altså ansvar for det ældreoprør, som vi har i øjeblikket i København.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutter har indskrænket sine talemuligheder betydeligt i næste runde.

Bente Møller (Ø): Jeg er faktisk chokeret over, at Lars Hutter tror, at beslutningen om vask hver 4. uge det er en ny beslutning. Den beslutning er fra 1992, der var hr. Lars Hutter medlem af denne forsamling, det var jeg ikke, der var jeg ikke blevet kommunalpolitiker endnu.

Siden 1992 er de budgetrammer, som et flertal i denne forsamling ved diverse budgetforlig har tildelt til hjemmeplejeområdet, tildelt på baggrund af et serviceniveau, der allerede dengang var fastsat til vask hver 4. uge, rengøring hver 14. dag af nogle og tres m², bad en gang om ugen og indkøb en gang om ugen, og det har altid været for ringe serviceniveau.

Men sådan har det været siden 1992 måske før det, fordi jeg har ikke været henne og grave i annaler længere tilbage, og dengang var jeg altså ikke medlem af forsamlingen, men det var hr. Lars Hutter. Dengang var hr. Lars Hutter måske ikke så optaget af serviceniveauet på hjemmeplejen, og det har jeg svært ved at tro, når jeg kender hans store engagement i de ældres forhold.

Det der blev besluttet i udvalget i april måned, og det vil jeg gerne bekræfte blev besluttet af et flertal bl.a. Enhedslisten, det var i forbindelse med mertilførslen af 35 mill. kr., det var, at de dæleme ikke måtte gå under det serviceniveau fra 1992. Ikke fordi vi syntes, at det var noget at bryste os af, men et endnu lavere serviceniveau, som havde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

været konsekvensen uden de 35 mill. kr., det ville vi i hvert fald ikke være med til. Så derfor fik vi det skrevet ind i beslutningen, at man ikke bare tildelte 35 mill., men når der var tildelt 35 mill., så var det også lovet, at det generelle serviceniveau, som altså i hvert fald blev fastsat senest i 1992, ikke blev ringere. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet var, at med hensyn til den der redegørelse med aflysninger, og jeg kan godt forstå, hr. Lars Hutterers synes, det er besværligt, det synes jeg også. Jeg havde det privilegium at få lov til at blande mig nede på pressens bageste sæder ved et åbent samråd i Folketingets Socialudvalg her for nylig. Jeg synes da, det var fantastisk at se viljen hos de landspolitikere, der har lavet et lovgrundlag, der er så løst og slasket, så de ældres retssikkerhed svarer til, hvis jeg, når jeg købte elastik i metermål, fandt mig i, at ekspeditricen sådan stod og hev det lidt ud og ind. Nu havde jeg så travlt med selv at fastslå, hvor sikkert det, fordi det vil sådan en som mig, som godt nok ikke er jurist, men som har en bedre socialretlig uddannelse end de fleste jurister har, sige, at det har altid været elastik i metermål, og retssikkerheden har altid været voldsomt lemfældig.

Det gode, der er kommet ud af det her, det er, at nu har socialministeren varslet nogle lovændringsforslag, der betyder, at der er nogle ting, der vil blive præciseret meget nøje, bl.a. at man skal holde, hvad man lover. Hvis man er visiteret til en hjælp, så skal man selvfølgelig have den, og kommunen har pligt til at levere den hjælp, de har visiteret til. Det er vi smadder glade for.

Til det samråd havde man jo også sat Københavns Kommune ti at lave adskillige notater, og et af dem handlede præcist om aflysningen, og jeg ville bare bede hr. Lars Hutterers eller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

andre i forsamlingen om enten at lave en aftale med hr. Peter Martinussen om, at det får man oversendt i morgen eller også komme og sige det til mig, så skal jeg såmænd gerne tage en kopi og sende det notat, fordi det har jeg så tilfældigvis.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg kan gøre det meget kort især efter Bente Møllers må jeg sige gode fremlæggelse af tingene her, som jeg er meget enig i. Jeg kan starte med det sidste og sige, at det notat om aflysningerne, som sætter tallene på plads, det vil vi meget gerne sørge for fra forvaltningens side og fra underregnedes side kommer til alle og ikke mindst Lars Hutterers.

Så vil jeg sige, jeg vil ikke kommentere Louise Freverts indlæg nu, det håber jeg ikke, fru Louise Frevert bliver sur over. Der er ingen grund til at lade det gå ud over apparatet, når jeg siger det, er det kun, fordi jeg foreslår, vi drøfter det videre i udvalget på mandag.

Men jeg vil bare sige som den eneste kommentar, den der datoredegørelse for, hvorfor sagen har ligget, som de har, og hvorfor datoerne er gået, som de er, ikke sådan kalendersystemet, men indholdet i sagen her, det skal jeg nok sørge for ligger til udvalget på mandag.

Så må jeg sige til Lars Hutterers ud over at tilslutte mig Bente Møllers fremlæggelse, at Lars Hutterers bør have besøg af en tv-tekniker derhjemme, for der er et eller andet galt med lydstyrken eller det tekniske udstyr på Lars Hutterers' tv-apparat. Det vil jeg normalt ikke blande mig i overhovedet, for det kommer vi nok ikke på bølgelængde af alligevel.

Men jeg vil bare sige stillfærdigt, jeg har hørt meget om min optræden i Profilen, det der går igen er i hvert fald, at folk sagde, jeg svarede rimelig klart på tingene. Jeg bliver helt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

rystet over nu at høre, det har jeg åbenbart ikke gjort, jeg prøvede faktisk at fremstille, at lige præcis det der med tøjvask hver 4. uge, som jeg og Socialdemokratiet er enig i er et lavt serviceniveau, det har altså været gældende meget længe.

Og jeg har i al beskedenhed været lidt forbitret over, at de gode partier herinde, der har været med til forliget omkring hjemmeplejehjælp og så i al beskedenhed mig selv, skulle trækkes gennem sølet for, at det var noget, vi havde trukket ned over de ældre som sådan en ond hævn midt i et valgår, fordi vi er politiske strateger alle sammen. Sådan er det jo ikke.

Og det, som Kurt Strand i en i øvrigt meget fair udsendelse, må jeg sige, bare man altid blev behandlet sådan i medierne, trak frem igen og igen, det var nye standarder og servicekrav indeholdt i den håndbog, som Lars Hutterers kender. For nu har han den på bordet her, den som Ekstra Bladet afslørede efter 2 måneders udvalgsbehandling i Sundhedsudvalget, frokostavisen kommer jo kun en gang om dagen, og som rent faktisk indeholder en udmøntning af serviceniveauet i detaljen, men som ikke handler om tøjvask, men skift af sengetøj og mange, mange andre ting på baggrund af det.

Så jeg må sige Lars Hutterers, hvis det ikke er, fordi man vil misforstå, eller fordi tv-apparatet er fra før, hybridnettet blev opfundet, så er der altså noget, Lars Hutterers har misforstået. Men jeg bidrager gerne til sagens oplysning.

Så kan jeg ikke dy mig for at slutte af med at sige, at den beslutningsprotokol, der ganske rigtigt ikke er i dette materiale, og det er egentlig også underligt, det vil jeg godt medgive, men den der handler om, der hvor Sundheds- og Omsorgsudvalget sender hjemmeplejeforliget videre, og hvor fru Louise Freverts reaktion præcis er den her klage til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Indenrigsministeriet, det har Lars Hutterers jo set. For det var en del af det beslutningsgrundlag, der lå til grund for beslutningen herinde, så vidt jeg husker, hæng mig nu ikke på datoen, bare vi ikke får en klagesag på det, 17. eller 18. maj, og hvor vi var en række partier, der stemte 35 mill. kr. igennem til hjemmeplejehjælp, fordi vi kunne se, der var brug for dem, ikke fordi vi mente, vi dermed kunne opnå Danmarks bedste serviceniveau på hjemmeplejehjælp, for det har vi ikke, men fordi vi kunne se, der var brug for dem.

Nogle partier, bl.a. klagerens parti, valgte at lade være og stemte imod, og hvor Lars Hutterers valgte at undlade, og undladelsessyndere er som bekendt også dem, der bliver talt med på den yderste dag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutterers, og Lars Hutterers har 2 minutter og 50 sekunder.

Lars Hutterers (L): Man må jo sige, det er ganske udmærket, at der er et par partier, der i aften har ønsket, at denne skal udvalgsbehandles, herunder SOL og Dansk Folkeparti. For det viser sig jo, det er et fuldstændig ukvalificeret, man vil have sendt ind til Indenrigsministeriet.

Det afgørende, hvor man siger her, at Sundheds- og Omsorgsudvalgets beslutning fra april det er overhovedet ikke med i bilagene, det er jo ret afgørende. Men jeg kan forstå på borgmester Peter Martinussen, at det bliver rettet op, så skal man ikke begynde at skyde på, at budbringeren har bemærket det. Altså jeg kan jo ikke vide, at det lige præcis er det, da jeg ikke kan finde det her i denne her.

Så vil jeg sige både til borgmester Peter Martinussen, som står heroppe og siger, og så vil jeg sige, jeg synes, vi i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

øvrigt skal se Profilen sammen. Fordi jeg hører ganske klart, og jeg genhørte den i går, for jeg havde taget den på video, jeg synes, vi skal se den sammen, om det ikke er korrekt, at det bliver sagt, at det ikke er afgjort. Men lad det nu bare være, fordi det forstår vi, det er afgjort, det er afgjort, så det er korrekt, hvad der står der, beklageligvis efter min opfattelse.

Så siger borgmester Peter Martinussen og Bente Møller fra Enhedslisten, ja men vi synes også, det er alt for lidt, vi synes også, det er alt for lidt. Jeg vil gerne spørge til de pågældende partier, hvem danner flertallet bag det her, som man synes er for dårligt, kan vi bare få de partier på banen, der mener, at det her er niveaueet. Det er åbenbart ikke borgmester Peter Martinussen fra Socialdemokratiet. Det er åbenbart ikke Bente Møller og Enhedslisten. Ja men hvem søren er det, der udgør det flertal her i Borgerrepræsentationen, det vil jeg egentlig også godt have, at det kommer til at stå i den skrivelse, der sendes frem til Indenrigsministeriet, så Indenrigsministeriet ved det, så befolkningen i København ved det. Det er i hvert fald ikke Lars Hutterers og SOL. Det er ikke Peter Martinussen og Socialdemokratiet, det er ikke Bente Møller og Enhedslisten. Er det SF, er det De Konservative, er det Venstre, det er i hvert fald ikke Preben Møller fra Fælles Kurs.

Så nemt slipper man altså ikke, fordi man kunne godt have ændret det, og det er derfor, Lars Hutterers undlod at stemme, fordi man vil ikke være med til det her.

Så synes jeg i øvrigt, at man også lige skulle tage og trække fra, hvad det er for noget fra socialplanen 1997, man forholder sig til. Det her er ret vigtigt med dokumentation,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

det sagde borgmester Peter Martinussen indledningsvis, og det holder jeg fast på.

Jeg er glad for, at vi i hvert fald er kommet frem til, at noget af det her kan dokumenteres betragteligt bedre.

Og det der notat, man har omkring, hvordan og hvorledes man procentvis og aflysninger, det skal også være af en sådan karakter, det skal ikke være et notat, det skal først og fremmest kunne dokumenter, at man har grundlag for at skrive det, man skriver. Det kan jeg altså ikke se ud af det på nuværende tidspunkt, og det er altså heller ikke med.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Nu har jeg desværre ikke nogen pædagogisk grunduddannelse eller noget voksenpædagogisk kursus, så jeg ved ikke, om det jeg vil nu, det vil lykkes mig.

Jeg går ud fra, at når hr. Lars Hutterers sidder i Miljø- og Forsyningsudvalget og er meget, meget trist over, at vi ikke kan få ordnet jorden i alle daginstitutionerne på en gang, fordi det er dølemt vigtigt for børnene, at de ikke bliver syge af at lege på legepladserne.

Hvis man så i Miljø- og Forsyningsudvalget har haft en målsætning om f.eks. at rense op på 10 forurende legepladser i 2001, og så opdager i april måned, at pengene ikke slår til, så nu når vi kun at rense op på 7 forurende legepladser, og det så kan lykkes blandt de partier, der egentlig synes, man skulle kunne rydde alle legepladserne op på én gang, men i hvert fald kan se, at det kommer til at tage endnu længere tid, hvis man når 3 mindre, end man oprindeligt havde regnet med, hvis det så lykkes at finde et flertal der, der kan skaffe nogle ekstra penge, så man i hvert fald kan nå de 10,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

man oprindeligt havde haft som målsætning, så er det vel bedre, end man kun når de 7.

Det var sådan set det, der skete, da vi besluttede de 35 mill. kr., at hvis der ikke havde været nogen, der ville have været med til at skaffe de 35 mill. kr., så havde vi i dag haft et serviceniveau i den københavnske hjemmehjælp, der ikke hed rengøring hver 14. dag, men rengøring hver 3. uge, og det ville Enhedslisten ikke være med til.

Vi har kritiseret de budgetforlig, der er indgået bl.a. med de borgerlige partier i årevis, som har bevilget de penge til området, som altså gav den der service, der var for ringe. Men hvis vi kunne være med til at forhindre, at den blev endnu ringere, så ville vi gerne det. Det var det, vi gjorde, men vi har aldrig nogen sinde sagt, at vi var (mikrofonsvigt) snarere tværtimod.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): (Lars Hutter: Jeg vil også gerne have en kort bemærkning. Så får Lars Hutter en kort bemærkning nu.

(Kort bemærkning).

Lars Hutter (L): Til Bente Møller fra Enhedslisten, jeg sagde det, da det blev behandlet i maj måned, jeg synes, det er ganske fremragende, og jeg vil også gerne gentage det, jeg synes, det er ganske fremragende, at der er skaffet de 35 mill. kr. Det synes jeg er fremragende, og derfor har jeg ikke stemt imod, naturligvis ikke det, det er ikke det, der skal være stridspunktet, hvis der overhovedet skal være et stridspunkt.

Må jeg sige sådan lidt spøgefult, der er ikke nogen grund til pædagogisk uddannelse, det er en politisk uddannelse. Jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

har bare undret mig over, hvor det var, der stod med hensyn til det, og derfor har jeg efterspurgt det. Så kommer man frem og siger, at man ikke har været tilhænger af det. Så undrer jeg mig bare over, at man har stemt for det.

Men der er åbenbart altså nogle forklaringer, selv om SOL ikke er enig. SOL ville jo nok have sagt, de penge skal skaffes, så må man prioritere på nogle andre områder, skære ned på den kæmpestore administration inde på Københavns Rådhus f.eks., lukke HS-administrationen nede i Bredgade til 60 mill. kr. eller andre ting og sager. Der er masser af muligheder, og der står SOL klar.

Men jeg har ikke sagt noget som helst om, at det var forkert at skaffe de 35 mill. kr., den ros skal Bente Møller og Enhedslisten og andre have. Jeg tvivler ikke et sekund på, at der er blevet gjort et kæmpearbejde fra de pågældende partier, og de skal have ros for det, ellers havde det stået endnu værre til.

Men det kan ikke nytte noget, at vi må konstatere her?, når oprøret kommer på baggrund af det, der står her, at det er for lavt serviceniveau, og det er berettiget med klager. Jeg tror også, socialministeren vil ende med at sige, det er ulovligt, det er ulovligt.

På det andet dagsordenspunkt vender vi så tilbage, de penge skal skaffes, så der kommer et fornuftigt serviceniveau, og der håber jeg, der er helt anderledes ansvarlighed fra flertallet i Borgerrepræsentationen.

Louise Frevert (O): Vi i Dansk Folkeparti har jo længe syntes, det var ganske besynderligt, at man udmålte serviceniveauet fra socialplanen fra 1997, idet der er en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

servicelov fra 1998, hvor man rent faktisk har bedt om at få de her lovlige kvalitetsstandarder.

Det er jo ganske forkasteligt, at en hovedstad København, som er den største by i Danmark, skal være bagud med at få indleveret de kvalitetsstandarder. Jeg synes simpelt hen, det er for ringe. Jeg har erfaring, at der er kun nogle ganske få byer eller kommuner, der mangler at indlevere deres kvalitetsstandarder, men vi er blandt dem. Det vil altså sige, vi kravler af sted som en skilpadde, hvor vi burde være på forkant med tingene. Det er en af de ting.

Men jeg glæder mig da til at høre på længere sigt, uden at tonen behøver at blive skærpet af den grund, jeg synes, vi skal prøve at holde os til en lidt saglig og måske lidt høflig tone hinanden imellem, det ville klæde os alle sammen, at nu hvor sagen er blevet henvist til udvalget, bliver det spændende at høre, hvad man nu har tænkt sig at trække tilbage her, og hvad der egentlig er gået galt i denne udtalelse, og hvad det er for nogle forhold, som så egentlig måske nok kan blive anderledes i den udtalelse, som så vil komme til at blive foretaget fra forvaltningens side.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at hvis man nærlæser dette notat, så er der vil jeg faktisk til information for Lars Hutterers sige, at på side 126 vil jeg nok sige, at hvis man tager og læser det afsnit, hvor der står, »tiltag som vil betyde et reduceret serviceniveau« osv. jeg skal ikke trætte forsamlingen med at læse op, så står der faktisk ordret, at det er at legitimere en forringelse af serviceniveauet inden for rengøring.

Peter Skaarup (O): Jeg kan ikke dy mig lige for at spørge sundhedsborgmesteren, når nu det bliver sagt her fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

talerstolen, at det er sådan, at det serviceniveau ligger tilbage fra 1997, hvorfor skriver sundhedsborgmesteren så det i udkastet til svar til indenrigsministeren, som vi har til behandling her i dag, det er jo derfor, vi er her i dag for at behandle den sag, hvorfor skriver sundhedsborgmesteren så selv i udkastet til svar, at »indtil der er en politisk godkendelse af sundhedsforvaltningens oplæg til ensartet serviceniveau, udmåler sundhedsforvaltningen hjemmehjælp på grundlag af det serviceniveau, der var fastsat i kommunens eksisterende socialplan fra 1997 samt Sundheds- og Omsorgsudvalgets beslutning fra april, hvor det blev fastsat, at al hjælp skal gives på grundlag af en individuel vurdering med afsæt i et generelt niveau, hvor hjælp til indkøb skal gives en gang om ugen, hjælp til rengøring en gang hver 14. dag, hjælp til tøjvask en gang om måneden og hjælp til bad en gang om ugen. Jf. bilag 2.«

Når nu sundhedsborgmesteren står heroppe og siger, det hele handler om 1997 eller endnu længere tilbage, der er også nogle, der snakker om 1992, når det hele handler om dengang, hvorfor skriver sundhedsborgmesteren så selv i det udkast til svar, som så godt nok formentlig ikke bliver det endelige, at tøjvasken er en gang om måneden, og det er besluttet i april måned i år. Det forstår jeg ikke, det kunne jeg godt tænke mig et svar på.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Peter Martinussen:** Jeg vil starte med at sige, at jeg bliver mere og mere glad for, at vi startede med at henvise til udvalgsbehandling, og nu synes jeg, vi skal give udvalgsbehandlingen en chance, så måske Peter Skaarup skulle vi gemme alle detailspørgsmål til senere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Må jeg ikke bare sige, da der åbenbart er meget diskussion omkring serviceniveau og gældende serviceniveau, og hvem der beslutter hvad, det vi har forholdt os til, de partier altså der tog et medansvar for hjemmeplejen ved et forlig af 6. april, hvorved der blev tilført området 35 mill. kr., det var, at vi i hvert fald ikke ønskede forringelser i det gældende serviceniveau. Så er det for mig i og for sig hamrende ligegyldigt, om det serviceniveau er fastsat i en socialplan, i nogle administrative cirkulærer i tilknytning til en socialplan, eller hvad det er.

Standarden i Københavns Kommune, når det gælder tøjvask med mulighed for selvflølgelig at tilpasse efter individuelt behov, sådan er det, har været tøjvask hver 4. uge som standard siden mig bekendt 1992. Og i og for sig er jeg fløjtende ligeglåd, undskyld udtrykket formand, om det er 1992, 1997 eller et gennemsnit derimellem.

Afgørende for mig er, at Peter Skaarups partifæller og andre rundt omkring i medierne er kommet til, jeg er godt klar over, det ikke er bevidst, for det ville man da aldrig gøre, men er kommet til at sige, at det var de partier, der stod bag at finde de 35 mill. kr. i april, der nedsatte serviceniveauet til tøjvask hver 4. uge.

Nu er det gået op, tror jeg, også for Peter Skaarup, Lars Hutter og andre, at formålet tværtimod var at fastholde et serviceniveau med hver 4. uge som standard for tøjvask. Nu skal jeg passe på, at jeg ikke selv roder rundt i det.

Så synes jeg, Peter Skaarup, at i stedet for at vi spiller tid på korte bemærkninger nu, så tager vi udvalgsbehandlingen på mandag, Louise Frevert er enig med mig, hvis jeg må sige det uden at bringe splid i gruppen, og så ser vi i budgettet,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

hvem der kan finde midlerne og vil bruge midlerne på endnu bedre service.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Man må godt sige fløjtende, bare man ikke gør det.

Mikkel Warming (Ø): Nu vil jeg ikke læse op af hele den behandling af socialplanen fra 18. juni 1997, som Peter Skaarup og Lars Hutter for den skyld kunne have fundet i reolen lige omme bag Ole Hentzen. Bare et par enkelte forslag, som Enhedslisten ved sin daværende ordfører Bente Møller stillede, som jo var der, hvor man diskuterede det serviceniveau på det sociale område incl. hjemmehjælpen, der skulle gælde i kommunen.

Enhedslisten foreslog, at der laves en garantiliste over standardhjemmehjælpsydelse, de remsses op, tildelingskriteriet er, at de standardydelse, man ikke selv kan magte, kan man få hjælp til, med lidt flere ord. For stemte SF, Konservative, Enhedslisten, Fremskridtspartiet, Fælles Kurs og De Grønne. Imod, og derved dem der stemmer det ned, Socialdemokratiet og Venstre. Det er den ene.

Og De Radikale de undlader at stemme, fordi de siger, forslaget indeholder en retsgaranti, hvilket De Radikale ikke synes er realistisk.

Enhedslisten stiller et andet forslag 18. juni, at mindstetidstildelingen er en halv time pr. besøg. Forslaget forkastes med 29 stemmer mod 25 for-stemmer, SF, Konservative, Enhedslisten, De Radikale med undtagelse af et medlem, Fælles Kurs og De Grønne. Imod stemmer Socialdemokratiet, Venstre og Inger Marie Bruun-Vierø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Endelig stiller Enhedslisten et forslag, og det er her, man fastlægger det serviceniveau, der skal gælde i kommunen i denne valgperiode, at alle hjemmehjælpsmodtagere får hjælp mindst en gang ugentligt. For stemmer SF, Konservative, Enhedslisten, Fremskridtspartiet, De Radikale, Fælles Kurs og De Grønne. Imod og dermed nedstemmer forslaget, Socialdemokratiet og Venstre.

Her er det, standarden bliver lagt, sidste gang man sådan for alvor tager den politiske prioritering af, hvilken standard man ønsker.

Enhedslisten foreslog i øvrigt som de eneste, kan man se af det mindretal, at standarden på hjemmehjælpen skulle hæves. det var der en lang række partier, der var enige i, desværre ikke et flertal, fordi flertallet, det daværende flertal af Socialdemokratiet og Venstre stemte det ned.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Det var egentlig til Peter Martinussen, fordi jeg synes stadig væk, at det er noget udenomssnak, der kommer.

Alts det, jeg spurgte om, som jeg ikke fik svar på, det var, når nu sundhedsborgmesteren siger, at det her er fra 1992 eller fra 1997, blev det nu sagt, at niveauet blev fastlagt, og det har ikke noget med det fantastiske forlig, der blev indgået her i foråret at gøre, så er det, jeg ikke forstår, hvorfor sundhedsborgmesteren selv i det brev, der ligger udkast til her, som vi tager stilling til i dag, til indenrigsministeren gerne vil skrive, at serviceniveauet er fastsat i kommunens eksisterende socialplan for 1997 samt Sundheds- og Omsorgsudvalgets beslutning fra april, hvor det blev fastsat, at hjælp skal gives på grundlag af en individuel

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

vurdering med afsæt i generelt niveau, hvor hjælp til indkøb skal gives en gang om ugen, hjælp til rengøring en gang hver 14. dag, hjælp til tøjvask en gang om måneden og hjælp til bad en gang om ugen.

Altså enten så er der lavet en fejl i det udkast til brev, vi har her i hånden, eller også så taler sundhedsborgmesteren forkert eller usandt. Det kunne jeg godt tænke mig et svar på, hvad er det rigtige, og hvad er det forkerte.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Man kan jo blive helt ked af, at vi har afskaffet de der trykte forhandlinger, fordi det er jo så væsentligt, at når nu vor ordfører allerede i 1997 og gudskelov hele gruppen også var sammen med et solidt flertal, som desværre blev et mindretal, fordi Venstre og den radikale åbenbart Bruun-Vierø stemte sammen med Socialdemokratiet og fastlagde et for lavt serviceniveau. Men sådan er jo der så meget, som historisk er.

Jeg synes selvfølgelig også, vi andre venter, nej, jeg glente at sige til min gode ven, Lars Hutter, hvis Lars Hutter havde været der, så havde der været et anderledes flertal, så havde vi ikke haft det der problem med serviceniveauet, fordi så havde alle fornuftige selvfølgelig stemt sammen om det, og så var den situation slet ikke opstået i 2001.

Men der er åbenbart en eller anden diskrepans imellem, hvad borgmesteren vil huske, og det han vil prøve at markedsføre fra et eller andet i april 2001, ved at der kom nogle midler ind sådan skrabet lidt sammen.

Derfor er det da udmærket, at man nu i udvalget prøver at finde ud af, hvad er det, man kan skrive og stadig ikke blive

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

beskyldt for at have omskrevet sandheden, når vi nu skal svare ministeren. Det må være ligesom et godt udgangspunkt, der er her at sige, vi behøver vel ikke at proppe mere lægn i halsen på ministeren, end man måske allerede har gjort, og slet ikke i hvert fald over for borgerne, fordi det der brev vil sikkert blive offentliggjort som det store orakelsvar på, hvad København har gjort af fortræffeligheder over for de ældre.

Så jeg støtter helt Peter Skaarup, lad os nu få sandheden frem, lad os nu få essensen af, hvad borgmesteren mener med de der bemærkninger. Hvis han ikke vil svare i aften, så bliver vi nødt til at via en udvalgsbehandling at finde ud af, hvad er op og ned i det her.

Lars Hutter (L): Det er jo ved at være ganske fremragende forhandlinger, der foregår på nuværende tidspunkt, så jeg vil da godt bede overborgmesteren om at notere, at også denne behandling af forslag til svar til Indenrigsministeriet medsendes til sin tid, så indenrigsministeren kan se, hvad der ligger bagved.

Ligeledes vil jeg da godt støtte den intention, der lå fra Mikkel Warming fra ....

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Var det debatten, der skulle med?

Lars Hutter (L): Ja, jeg synes, det er ganske fremragende, der kommer utroligt mange ting frem. Jeg tror, indenrigsministeren begynder at forstå, hvad det er, der er gået galt her i Københavns Kommune. Jeg så selvfølgelig også gerne, at der kom en stor annonce, som bragte de her ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Jeg kan da forstå, at Mikkel Warming fra Enhedslistens intention det er, at den del af vore beslutninger omkring socialplan 1997, at det medsendes som et bilag, så man kan se, hvordan det fastsættes, og man kan se, hvad det er for nogle ganske fremragende beklageligvis mindretal, der nedstemmes. Og man får placeret, det går jeg ud fra, at alle i hele Borgerrepræsentationen er enig med mig i, at man så også kan få placeret, hvem det er, der er skyld i, at der er den store uro og oprør i hele den københavnske ældrebefolkning.

Så det vil jeg godt bede formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget, som har så travlt med at lade være med at høre efter, hvad der foregår, at når man tager det op til behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget, så klipper man det frem fra socialplanen fra 1997, som er nødvendig for, at man kan forstå sammenhængen i det her. Jeg synes, det er ganske fremragende. Jeg synes, vi begynder at nærme os at få en forståelse af, hvordan og hvorledes det hænger sammen.

Så tror jeg også, at de fornuftige partier finder sammen om at få rettet op på det her, for der skal rettes op.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Peter Skaarup frafalder, og det gør borgmester Winnie Larsen-Jensen ikke.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg må indrømme, jeg står meget undrende overfor, hvorfor sundhedsborgmesteren ikke svarer på de spørgsmål, der bliver stillet. Nu er det tredje gang, jeg spørger, jeg vil gerne gøre det en sidste gang og så give sundhedsborgmesteren en chance for at svare på det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Fordi det her er jo afgørende, det er jo afgørende for, om vi kan tro på, at der er styr over, hvad der foregår, eller der ikke er styr over det.

Hvis man på et tidspunkt her under debatten siger, det hele er dem der i 1992, der er skyld i det, det hele det er gået galt, det er i 1992 eller 1997. Ja men det er da i orden, så lad os diskutere nogle ændringer i det.

Men når der i det brev til Indenrigsministeriet decideret står f.eks. det med tøjvasken, at det er en gang om måneden, og det er besluttet i april måned af Sundheds- og Omsorgsudvalget, så synes jeg, der er noget galt, altså så savner vi et svar på, om det, der står i det brev, som Martinussen gerne ville sende til Indenrigsministeriet, om det er det rigtige, eller det er noget andet, der er det rigtige. Det er for mig afgørende for, om vi skal tro på, hvad det er, der kommer til at foregå.

Også i forhold til den generelle ældrepolitik, er der styr på, at det bliver ordentligt, det har man svært ved at tro på, hvis der ikke kommer nogle gode forklaringer på sådan noget her fra talerstolen. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi skal have en tro på, at det kommer til at fungere de ældre. Vi har haft utallige debatter her i Borgerrepræsentationen, det er nok det emne, der har været diskuteret allermost, hvor der ikke er kommet ordentlige svar, hvor der ikke har været styr på det, hvor man er kommet med halve sandhede.

Derfor synes jeg, det vil være rigtigt, at man fremkommer med det nu.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg forstår, at der i realiteten er identiske forslag fra, sådan vælger jeg at tolke det, fra borgmester Peter Martinussen og Louise Frevert.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Jeg vil tillade mig at sige det på den måde, Louise Frevert, idet der var et ønske om, at når sagen sendes tilbage til Borgerrepræsentationen fra Sundheds- og Omsorg, så foretages der en forvaltningsvurdering af det forvaltningsretlige indhold, og det skal jeg sørge for, at Borgerrepræsentationens Sekretariat foretager den vurdering, når sagen passerer hertil i salen og dermed vælger at tolke de 2 forslag som identiske, som ét forslag. (Indsigelse fra Lars Hutterers).

Det afgør forsamlingen, altså det ville være nemmere, hvis jeg afgjorde noget mere, men det er forsamlingen, der afgør det, og der er ikke kommet andre forslag.

Hvis det forslag, Lars Hutterers stiller, at man pålægger Sundheds- og Omsorgsudvalget at vende tilbage inden for 3 uger, så er det et forslag, der skal til afstemning. Nu skal jeg lige sige, vi skal afgøre det, inden vi laver protokolbemærkninger.

Det er sådan, at Louise Frevert har afleveret det, der i virkeligheden var formuleret som et forslag, afleveret det til protokolbemærkning, sådan forstår jeg det. Man kan ikke i en protokolbemærkning komme med det forslag, som der ikke er stemt om, altså man kan ikke skrive i en protokolbemærkning, at Københavns Kommune erkender, og at Københavns Borgerrepræsentation skal samtidig tilkendegive osv. osv., det kan man ikke i en protokolbemærkning.

Kan man ikke vælge at registrere det som et ændringsforslag til det forslag, der ligger fra forvaltningen, og det medsendes så i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

O.k. Dermed er der taget stilling til, at sagen skal sendes til udvalget med det ændringsforslag fra Dansk Folkeparti, og sagen passerer til en forvaltningsretlig vurdering i BR's Sekretariat, inden den kommer tilbage her til salen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

Så er der forslag fra Lars Hutter om, at sagen skal vende tilbage inden 3 uger. (Indsigelse: Det vil jeg godt lige høre, om det overhovedet er realistisk). Det skal jeg ikke afgøre, der bliver vedtaget meget i salen, men der er et forslag, og det er sådan set forslaget, man tager stilling til. (Indsigelser).

Det er jo korrekt, at det er jo ikke rimeligt at stille et krav om, at udvalget skal færdiggøre en sag med henblik på, at forsamlingen kan behandle det inden for en frist, inden for hvilken der ikke er ordinære møder i forsamlingen.

Forslaget fra Lars Hutter (L) om, at sagen behandles på det førstkommende ordinære møde den 20. september blev godkendt.

13) BR 309/01. Medlemsforslag om Foreningen Ide&Co

(Stillet af Kaja Jacobsen og Martin Günter (begge F), Mona Heiberg (A) og Jens Kjær Christensen, (Ø): Foreningen Ide&Co bevilges 150.000 kr. til sikring af foreningens virksomhed i resten af 2001. Beløbet tages af Kultur- og Fritidsudvalgets konto 3.64.1. Andre Kulturelle opgaver (ung handleplan).

Forslaget blev godkendt 45 stemmer mod 3.

Protokolbemærkning.

14) BR 331/01. Medlemsforslag om tillægsbevilling til Hjemmehjælp

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

(Stillet af Lars Hutter (L)):

Økonomiudvalget anmoder Sundheds- og Omsorgsudvalget om at fremsende en sag om tillægsbevilling til Borgerrepræsentationens møde den 23. august 2001 med henblik på at have hjemmehjælpen til de ældre til et acceptabelt niveau. Samtidig rettes der henvendelse til regeringen med anmodning om en øgning af bloktilskuddet til København, således at Københavns Kommune sikres et acceptabelt velfærdssamfund.

Lars Hutter (L): Det skal ikke være nogen hemmelighed, at baggrunden for, at jeg har stillet dette forslag, som jeg funderede på i afslutningen af min beklagelige sygeperiode, det var, at jeg igennem radio og aviser ikke rigtigt kunne se, hvad jeg havde forventet, at der var nogle i Sundheds- og Omsorgsudvalget, der tog initiativ til at komme de betrængte ældre til undsætning med de nødvendige bevillinger.

Jeg ventede, og jeg ventede, og der kom ikke noget forslag. Så har jeg stillet det i Økonomiudvalget, og der ville socialdemokraterne under ingen omstændigheder, Peter Martinussen havde desværre forladt mødet for at tage ud og blive interviewet om den trængte situation for hjemmeplejen i det berømte interview med Kurt Strand. Jeg vil ikke høre Peter Martinussen op på, at ?.

Så havde jeg ikke andre muligheder, når jeg synes, der skal komme denne her bevilling end at lægge den frem her i Borgerrepræsentationen.

Så jeg ville egentlig godt opfordre alle dem, jeg hørte stort set hele vejen rundt i sidste uge under budgettalerne, at man ønskede det. Mener man, som jeg gør, og som en lang række andre gør, at der skal komme en bevilling, der kan give

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

det nødvendige serviceløft til hjemmeplejen, så vil jeg anbefale, at man stemmer for forslaget.

Jeg forventer naturligvis, at borgmester Peter Martinussen, som har sørget for, at der var 35 mill. kr., og som over for Strand i Profilen sagde, det var for lidt, og som her i aften på et dagsordenspunkt tidligere også sagde, det var for lidt, at ikke mindst borgmester Peter Martinussen går i spidsen og stemmer for det her, så vi kan gå ud til københavnerne og sige, Borgerrepræsentationen vil altså ikke finde sig i, at vi får stemplet fra socialministeren, at det er ulovligt. Nu søger vi for at få en bevilling, der kan give det nødvendige serviceniveau. Det var dog en pokkers uro, er I i gang med at forhandle med direktøren. (Hellen Hedemann: Undskyld, Lars Hutter).)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Bente Møller. (Protest fra Winnie Berndtson). Undskyld men vi har lidt kludder med talerrækken her.

Winnie Berndtson (A): Jeg tror vel stort set, jeg kan blive enig med Bente Møller, så det gør vel ikke så meget, hvem af os der kommer først eller sidst.

Jeg vil sige til Lars Hutter, at jeg tror ikke, der er et eneste medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, som ikke gerne vil finde penge til ældreområdet, hvis det kan lade sig gøre.

Men hvis Sundheds- og Omsorgsudvalget skal kunne fremkomme med en sag, så kræver det jo ligesom, at vi får den, så derfor skal jeg foreslå, at sagen henvises til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. august 2001

Peter Skearup (O): Jeg vil sige, at forslaget grundlæggende er udtryk for en falliterklæring i forhold til, at kommunen ikke selv kan løse sine egne problemer. Men vi må så samtidig sige, at det har vist sig igennem mange, mange måneder, ja år, at kommunen ikke har kunnet løse sine egne problemer, når det gælder bl.a. hjemmehjælpen og plejehjemmene.

Derfor synes vi, det er et fornuftigt forslag, fordi det vil give den mulighed, at staten går ind og er medansvarlig for de problemer, som skal løses. Fordi alt tyder jo på, vi har jo kæmpet med det her stort set i hele perioden i Borgerrepræsentationen igennem 4 år startende med, at man nedlagde Kommunehospitalet, at der er grund til, at man går ind og hjælper Københavns Kommune, fordi Københavns Kommune kan åbenbart ikke selv styre området.

Så derfor så vi gerne, at dette forslag blev vedtaget, men vi er enige i, at det selvfølgelig skal omkring udvalget, før det endeligt skal vedtages.

Forslaget af Winnie Berndtson (A) om oversendelse af forslaget til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev godkendt.

15) BR 312/01. Østerbrogårdens Kollegium

Meddelelse fra Dansk Folkepartis gruppe om, at Karina

Christensen udtræder som medlem af bestyrelsen for

Østerbrogårdens Kollegium, og at Louise Castella,

Engelstedsgade 63, 4. th., 2100 København Ø, indtræder som nyt medlem.

Samtidig udtræder Karsten Kristensen som suppleant, og i

stedet for er Kenneth Lambrecht, Engvej 166, 2. tv., 2300

København S udpeget som ny suppleant til kollegiebestyrelsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 23. august 2001

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Borgerrepræsentationens næste møde afholdes torsdag den 6. september 2001 kl. 17.30.

